

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 27
www.koinonikikainotomia.gr

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ...

Έχουν αποθηκευτεί πολλές εμπειρίες, απόψεις και προτάσεις πολιτών στα τέσσερα χρόνια λειτουργίας της ΜΚΟ και της εφημερίδας Κοινωνική Καινοτομία.

Βασικά συμπεράσματα γεννήθηκαν και κάθε πολίτης πρέπει να τα αντιληφθεί, να τα δει κατάματα και να αναλογισθεί την προσωπική του τοποθέτηση.

Πρώτα επιβεβαιώνεται ότι το Ελληνικό Κράτος δημιουργήθηκε και κυριολεκτικά γεννήθηκε και διατηρήθηκε από αποφασισμένους γενναίους πατριώτες ενάντια στους σχεδιασμούς των εκάστοτε μεγάλων Δυνάμεων, οι οποίες αποδέχτηκαν την ύπαρξη του Ελληνικού Κράτους, μόνο όταν κατάφεραν να χαλιναγωγήσουν την λειτουργία του, για να εξυηρητούν τα όποια συμφέροντά τους.

Δεύτερον στην πορεία κοντά 200 ετών διαμόρφωσαν ένα διοικητικό, κοινωνικό και οικονομικό καθεστώς με υπερσυγκεντρωτική και μονολιθική εξουσία, χωρίς εκτελεστική εξουσία (η οποία διαχειρίζεται την εφαρμογή των νόμων και διοικεί τις κρατικές υπηρεσίες) και με ελεγχόμενη Δικαστική Εξουσία.

Πέραν αυτών σε όλες τις κρατικές υπηρεσίες, τα Διευθυντικά καθήκοντα καταλαμβάνουν άνθρωποι του κυβερνώντος κόμματος με πλήρη απουσία ανεξάρτητων ελεγκτικών μηχανισμών.

Τρίτον όλη η παραπάνω δομή της εξουσίας,

εξαρτάται από προσωπικές και κομματικές εναλλασσόμενες επιλογές, οι οποίες υποχρεώνουν τον πολίτη να προσαρμόζει τις δραστηριότητές του στις συχνές αλλαγές των νόμων από υπουργούς και κόμματα, με αποτέλεσμα οι πολλοί νέοι νόμοι να δημιουργούν αδικημένους και κερδισμένους και να γεννούν πελατειακές σχέσεις.

Τέταρτον μέσα σε αυτό το κλειστό σύστημα Διοίκησης δημιουργείται μία κρατικοδίαιτη ιδιωτική οικονομία, η οποία γίνεται τροχοπέδη για μια ελεύθερα ανταγωνιστική κοινωνία, η οποία θα έφερνε διαχρονική ανάπτυξη.

Πέμπτον μέσα σε αυτά τα κλειστά πολιτικά κυκλώματα δεν μπορεί ο πολίτης να αισθάνεται δικαιωμένος συμμετοχος της κοινωνικής ζωής και αν είναι αυτοδύναμος και προοδευτικός αποφεύγει να συνεργασθεί με τα κλειστά πολιτικά κυκλώματα και αποξενώνεται από τα κοινά.

Τέλος εφόσον το επίκεντρο είναι η διατήρηση και η βελτίωση έστω αυτής της επιλεκτικής και κλειστής εξουσίας, οι πολίτες που είναι έξω από αυτήν δεν αισθάνονται απελευθερωμένοι.

Και αυτοί είναι οι πολλοί.

Θα μου πείτε γιατί δεν είμαστε ικανοποιημένοι με την οργάνωση του Κράτους και της κοινωνίας μας; Εάν δεν έχουμε σκεφτεί καλλίτερους τρόπους

διοίκησης της κοινωνίας μας, ας διαβάσουμε στο παρόν τεύχος, προτάσεις, εφικτές να γίνουν μέσα στο παρόν σύστημα και τότε θα αντιληφθούμε τι δεν γίνεται για τους πολίτες της χώρας μας αρκετά από αυτά που γίνονται σε άλλες χώρες.

Αν μας συγκινούν και παραδεχόμαστε αυτές τις προτάσεις και πράγματι τις θεωρούμε απαραίτητες για όλους μας, ας τις κουβεντιάσουμε όπου μπορούμε και ας τις υποστηρίξουμε δημόσια όπου μπορούμε (μέσα σε συλλόγους, κόμματα, σε εφημερίδες, ραδιόφωνο κλπ) και στο βαθμό που θέλει ο καθένας να καθιερωθούν κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις και δεν βρίσκει ανταπόκριση, ας βρει τους πολίτες που έχουν τις ίδιες απόψεις και η εφημερίδα Κοινωνική Καινοτομία μπορεί και διατίθεται να βοηθήσει σε αυτό.

Και στο τέλος-τέλος ας δημιουργήσετε ένα πολιτικό κόμμα, με σκοπό να εκπροσωπηθείτε στη Βουλή, για να έχετε στη διάθεσή σας διάφορα μέσα ενημέρωσης που είναι πολύ σημαντικά για να ανακαλύψετε πόσοι πολλοί Έλληνες σας περιμένουν.

300 κοινωνικοί πατριώτες μπορούν να ιδρύσουν ένα τέτοιο κόμμα, ξεκαθαρίζοντας προς όσους αντιδράσουν, ότι ο ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΠΟΥ ΔΥΣΚΟΛΑ ΗΤΤΑΤΑΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΠΟΛΥΤΑ ΕΝΤΙΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Κοινωνική Καινοτομία

1821 Η ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ

Αυτά που ζούμε σήμερα είναι εκείνα που προετοιμάσαμε στο παρελθόν

Δύο λόγια στην αρχή

Η Ιστορία είναι σαν ένα πελώριο τοπίο. Μπορείς να το σχεδιάσεις με ακρίβεια και πληρότητα, σαν λεπτομερές τοπογραφικό, όπως κάνουν οι ιστορικοί. Μπορείς όμως και να δοκιμάσεις να το ζωγραφίσεις ελεύθερα, όπως θα έκανες για μια θέα που αγαπάς πολύ και θα ήθελες να μοιραστείς με άλλους το ενδιαφέρον και τη σημασία της.

Εγώ Ρωμηός γεννήθηκα, Ρωμηός θε να πεθάνω ...

Απ' όλους τους διάφορους λαούς που είχαν κάποτε αποτελέσει το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος, ένας -οι ελληνόφωνοι ορθόδοξοι- αυτοί, οι Έλληνες, Ρωμηοί ή Γραικοί λοιπόν, θεώρησαν το πάρσιμο της Πόλης δική τους απώλεια και δεν έπαψαν να θρηνούν το κράτος που έχασαν και να μνημονεύουν την Πόλη και τους παλαιούς τους Αυτοκράτορες, με τραγούδια, παραμύθια, απεικονίσεις σε ξυλόγλυπτα, σε κεντήματα, σε υφαντά.

Προεστοί

Ορισμένες οικογένειες που κληρονομικά είχαν τα πρωτεία κατά περιοχές. Συχνά τους προεστούς τους λένε και με την τουρκική τους ονομασία, κοτζαμπάσηδες.

Φαναριώτες

Ρωμηοί που κατόρθωσαν να πάρουν σπουδαία αξιώματα και να αναλάβουν σημαντικές θέσεις: όπως «Μεγάλοι Διερμηνείς» ηγεμόνες Μολδαβίας ή και Βλαχίας, κλπ και επηρεάζουν μερικά πράγματα.

Πατριάρχης

Οι Οθωμανοί παραχώρησαν το δικαίωμα των χριστιανών να διατηρούν την πίστη τους. Βέβαια στην εξουσία του θρησκευτικού αρχηγού ανήκαν τα της θρησκείας, της δικαιοσύνης και της παιδείας.

Οι Ρωμηοί πνευματικά και οικονομικά είχαν γίνει ένα ιδιαίτερος ζωντανό στοιχείο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και όχι μόνον. Ήταν έμποροι και ναυτικοί, είχαν δημιουργήσει ανθηρές παροικίες στη Νότιο Ρωσία, στη Βιέννη, σε πολλές γερμανικές πόλεις, στο Λονδίνο, στη Μασσαλία.

Πολλοί είχαν αποκτήσει σημαντική οικονομική επιφάνεια.

Μια καλύτερη τύχη άξιζε στο Γένος των Γραικών, μια πατρίδα, ένας τόπος δικός τους ...

Ναι, αλλά πώς;

Ενας ήταν ο φαναριώτικος τρόπος ελισσόμενοι μέχρι που οι Οθωμανοί θα κατέρρεαν από μόνοι τους.

Ο άλλος τρόπος ήταν αυτός που επεχείρησε ο Καποδίστριας: διά της διπλωματικής οδού και με τη βοήθεια της Ρωσίας.

Υπήρχε κι ένας τρίτος τρόπος: ο ανοιχτός πόλεμος, η ένοπλη Επανάσταση.

Φιλική Εταιρεία

Τώρα εδώ καλά θα ήταν να πούμε πως τον ίδιο καιρό που ίδρυε ο Καποδίστριας την Εταιρεία των Φίλων των Μουσών (1814), τρεις Ρωμηοί στην Οδησό -ο Σκουφάς, ο Τσακάλωφ και ο Αναγνωστόπουλος- ίδρυσαν μια άλλη Εταιρεία, που ονόμαζαν Φιλική. Η Φιλική Εταιρεία ήταν μυστική γιατί είχε ως σκοπό την επανάσταση για την απελευθέρωση του Γένους- ιδέα πολύ υψηλή μεν αλλά και λιγάκι κωμική, άμα σκεφτείς πόσο μικροί ήταν εκείνοι οι τρεις άσημοι και ούτε καν πετυχημένοι έμποροι που στοχάστηκαν να τα βάλουν με την αχανή Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η Φιλική Εταιρεία αποτείνονταν μόνον σε πρόσωπα διαλεγμένα με προσοχή για τη χρησιμότητά τους στον Αγώνα και ακόμη περισσότερο, για την εξεμύθειά τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ... ΝΑ ΤΟΚΙΖΟΝΤΑΙ

Οι εργαζόμενοι (και ασφαλισμένοι) του κόσμου καταθέτουν κάθε μήνα για 30-40 χρόνια τις ασφαλιστικές τους εισφορές σε ανάλογα ταμεία.

Τα ταμεία αυτά ή άλλοι φορείς, διαφορετικά σε κάθε κράτος, διαχειρίζονται τα χρήματα των εισφορών είτε πληρώνοντας συντάξεις παλαιών συνταξιούχων ή να εκμεταλλεύονται με κέρδη ή ζημιές, όταν αυτά περισσεύουν.

Τα χρήματα αυτά αναμφισβήτητα ανήκουν στους συνταξιούχους με την ελπίδα ότι στον συνταξιοδοτικό τους βίο θα έχουν εξασφαλίσει μία βιώσιμη σύνταξη.

Δεν κρίνουμε στο παρόν αν το σύστημα εισφορών και συντάξεων είναι επαρκές και δίκαιο.

Είναι όμως χρυσός κανόνας της ελεύθερης αγοράς, όποιος διαθέτει χρήματα για αξιοποίησή τους, από άλλους, να λαμβάνει ένα τόκο. Ένα ελάχιστο τόκο έστω 1%.

Οι εισφορές των εργαζομένων επιβάλλεται να λαμβάνουν τον τόκο αυτόν, ο οποίος θα υπολογίζεται για όσα χρόνια παραμένουν οι εισφορές σε χέρια τρίτων. Δηλαδή για παράδειγμα για 35 έως την ημέρα της σύνταξης και για τα υπόλοιπα χρόνια μέχρι αποβίωσης του δικαιούχου, οπότε το συσσωρευμένο κεφάλαιο μειώνεται μηνιαίως κατά το ποσόν της μηνιαίας σύνταξης.

Και βέβαια σταδιακά για τις επόμενες γενιές οι εισφορές επιβάλλεται να κατατίθενται σε τραπεζικό δεσμευμένο και εγγυημένο από το Κράτος λογαριασμό, ώστε τον τόκο να τον πληρώνουν οι Τραπεζίτες με αποτέλεσμα αντί των Κρατών να επιβαρύνονται οι Τραπεζίτες οι οποίοι έτσι και αλλιώς ζητούν δάνειο από το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Μπορεί ο καθένας μας να διαπιστώσει εύκολα (ρωτώντας έναν υπάλληλο τράπεζας) ότι τα χρήματα που εισφέρει αυτός και ο εργοδότης του σε

όλο τον εργάσιμο βίο για καταχώρηση μια σύνταξη τουλάχιστον με τόκο 1% υπερδιπλασιάζονται με αποτέλεσμα να έχει τουλάχιστον διπλάσια σύνταξη.

Εργαζόμενοι διεκδικείστε ίση μεταχείριση. Διεκδικείστε και εσείς τους ίδιους κανόνες με τους οποίους λειτουργούν, οι επενδυτές και όλοι οι πολίτες, μέσα στην ίδια κοινωνία, μέσα στο ίδιο σύστημα. Όλα τα άλλα συνταξιοδοτικά συστήματα είναι ασκήσεις επί χάρτου χωρίς κανόνες, χωρίς μέλλον ασφαλές και όλα γίνονται με κακοδιαχείριση και συχνά λαθροχειρίες πλουτίζοντας μερικοί από τα άτοκα χρήματα των εισφορών σας.

Δημιουργείστε ένα κύμα απαίτησης μέσα από το INTERNET διεθνώς και στις πλατείες επίσης.

Διεκδικείστε αυτό που το ίδιο το σύστημα δίνει σε όλους: τον τόκο και τελικά να πληρώνουν οι πλούσιοι (κυρίως οι Τραπεζίτες εσάς) και όχι εσείς οι εργαζόμενοι τους πλούσιους του συστήματος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΕΡΓΩΝ

Μετά τις εκλογές για Δήμους και Περιφέρειες, οι νεοεκλεγέντες επιβάλλεται να παρουσιάζουν ένα πρόγραμμα έργων τα οποία έχουν αξιολογηθεί με προτεραιότητες και με αντικειμενικά κριτήρια.

Η παρουσίαση αυτού του προγράμματος στους πολίτες διαγράφει κάθε αμφισβήτηση ή και κάθε υπόνοια πελατειακής εξυπηρέτησης και αποκαθιστά την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τις τοπικές αρχές.

Τα κριτήρια με τα οποία γίνεται η αξιολόγηση πρέπει και αυτά να δημοσιεύονται ώστε και οι πολίτες να αντιλαμβάνονται και να αποδέχονται αυτά εάν είναι αντικειμενικά.

Οι τοπικές αρχές σύμφωνα με τις εκάστοτε οικονομικές τους δυνατότητες, υλοποιούν τα έργα, όπως έχουν ταξινομηθεί από την αξιολόγηση. Βέβαια για έκτακτους λόγους, όπως φυσικών καταστροφών κλπ., προβλέπονται οι ειδικές παρεμβάσεις.

Το ύψιστο του πολιτεύματος και της έντιμης ανάπτυξης της κοινωνίας είναι η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ.

Αυτήν αν αποκαταστήσουμε πρώτα, τότε και μόνο μπορούμε να μιλάμε για μια αδιάκοπη βελτίωση της κοινωνίας.

Αφού δεν αξιολογούν δημοσίως τα έργα οι πλειστο των τοπικών αρχών, οι πολίτες δικαιούνται χωρίς κανένα νέο νόμο, να επιβάλλουν αυτόν τον τρόπο λειτουργίας.

Μέσα από τα κόμματα, μέσα από συλλόγους, μέσα από το INTERNET, μπορούν οι πολίτες να το απαιτούν κάθε στιγμή.

Μόνο τότε ο λαός θα γίνεται όλο και πιο σεβαστός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Κάθε επιχείρηση μικρή ή μεγάλη εκτός της λειτουργικής της διαδικασίας με την οποία απασχολεί εργαζόμενους, τεχνολογία, άλλα επαγγέλματα, καθώς επίσης καταναλώνει υλικά που παράγουν άλλες επιχειρήσεις, δημιουργεί όφελος για πολλούς αλλά και για την ίδια, το λεγόμενο κέρδος, το οποίο είναι σημαντικό να γνωρίζει η κοινωνία που και πως διατίθεται.

Πέραν όμως των τοπικών και υποχρεωτικών λειτουργιών της, κάθε επιχείρηση μπορεί να συμμετέχει (και πολλές το κάνουν) σε κοινωνικές ανάγκες και μάλιστα εκεί που το Κράτος δεν μπορεί να βοηθήσει.

Έχουμε επιχειρήσεις που υποστηρίζουν ομάδες πολιτών στις δραστηριότητές τους ή συνεισφέρουν σε ακραίες περιπτώσεις φτώχειας ή υποστηρίζουν προχωρημένες σπουδές νέων ή ακόμα συνεισφέρουν στο περιβάλλον όπου δραστηριοποιούνται για τη βελτίωση του.

Η οριζόντια κριτική λοιπόν για τις επιχειρήσεις δεν είναι σωστή. Δεν είναι όλες το ίδιο. Ο πολίτης επιβάλλεται να γνωρίζει πρώτα πριν αξιολογήσει μια επιχείρηση σε μια ιδιωτική ή δημόσια συζήτηση ή στο διαδίκτυο κι επιβάλλεται να το κάνει με χρήση στοιχείων.

για το κοινωνικό σύνολο

για το περιβάλλον

για τους εργαζόμενους

για τους πελάτες

πράξεις ευθύνης

Με αυτό τον τρόπο, μαθαίνοντας, όλος ο κόσμος θα υποστηρίξει τον σωστό και τίμιο επαγγελματία και σιγά-σιγά θα ξεκαθαρίσει η αγορά.

Δεν γίνεται αλλιώς να έχουμε υγιή αγορά στην κοινωνία που ζούμε.

Οι επιχειρήσεις που είναι σωστές στη ποιότητα των προϊόντων, τα διακινούν τίμια και συμπαραστέκονται στην κοινωνία πρέπει να υποστηρίζονται.

Για να μπορεί όμως ο πολίτης να κρίνει, πρέπει και να γνωρίζει. Οι πολίτες πρέπει να βρουν τον τρόπο να γνωρίζουν. Τρόποι υπάρχουν αν θέλουν να τους χρησιμοποιήσουν.

Ο κάθε πολίτης μπορεί να γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια οικονομική (όπως τη γνωρίζει και η εφορία) και επιπλέον μπορεί να γνωρίζει την ποιότητα των πωλούμενων προϊόντων, την τιμή

αυτών συγκριτικά καθώς επίσης τις συμπεριφορές, σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο, των διαχειριστών της κάθε επιχείρησης.

Πολίτες βάλτε τις επιχειρήσεις στο κόσκινο σας, δημόσια και κυρίως μέσω διαδικτύου. Κοσκινίστε τις. Θα κάνετε καλό στην κοινωνία και στα παιδιά σας.

Υπάρχουν δύο βασικές επιλογές στη ΖΗΗ. Να αποδεχτείς τις καταστάσεις όπως έχουν ή να αποδεχτείς την ΕΥΘΥΝΗ να τις αλλάξεις

Denis Waitley

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΝΑΙ στο Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα ΟΧΙ στην Εγγυημένη Αξιοπρεπή Διαβίωση

Πώς ψηφίστηκαν οι εννέα αλλαγές στο Σύνταγμα

ΑΡΘΡΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα (άρθρο 21 παρ. 7)	190	107
Εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από τον λαό με απλή ή και πλειοψηφία (άρθρο 32 παρ. 4)	158	139
Ψήφος των εκτός επικρατοσύας ομογενών (άρθρο 54 παρ. 4)	212	84
Παρορισμός βουλευτικής ασυλίας (άρθρο 62)	179	117
Εύταση εξεταστικών επιτροπών από τη μεσοψηφία με 120 βουλευτές (άρθρο 68 παρ. 2)	189	94
Θέσπιση λαϊκής νομοθεσίας πρωτοβουλίας (άρθρο 73)	254	52
Κατάργηση της πρόωξης παραγραφής υπουργικών αδειασμάτων (άρθρο 86 παρ. 3)	274	0
Εξουσία στρατιωτικών με πολιτικούς θεσμούς (άρθρο 95 παρ. 2)	189	94
Επιλογή μελών Ανεξαρτήτων Αρχών με πλειοψηφία 3/5 (άρθρο 101Α)	158	139

Διατάξεις που δεν ψηφίστηκαν (πρώτο μέρος ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΡΘΡΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Βουλευτική ουδετερότητα του κράτους (άρθρο 3 παρ. 1)	83	190
Απαγόρευση διακρίσεων βάσει φίλου και εχθρού πολιτικού προσανατολισμού (άρθρο 5 παρ. 2)	120	170
Εγγύηση αδιαφορίας επί της διαβίωσης (άρθρο 21 παρ. 1)	106	182
Διπλόσκιος έλεγχος βασικών κοινωνικών αγαθών (άρθρο 21 παρ. 7)	125	172
Πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας από τον λαό (άρθρο 32 παρ. 4)	83	212
Ανοθετική εξίση των παραγραφών για δημοκρατικά υπευθύνους (αμερικανική θύλακη άρθρου 86)	84	188
Όριο της αναπληρωτής πρωθυπουργού (άρθρο 38 παρ. 2)	103	182
Υποαιρετική κοινοβουλευτική πρωθυπουργός (άρθρο 37 παρ. 2)	93	180
Διπλόσκιος με λαϊκή πρωτοβουλία (άρθρο 44 παρ. 2)	116	158

ΤΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ. ΑΣ ΥΠΟΚΛΙΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΟΥ.

1821 Η ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ

Ο Αρχηγός των Φιλικών

Ο Αλέξανδρος ήταν στρατηγός του ρωσικού στρατού. Είχε την αίγλη που χρειαζόταν για να αναλάβει τη θέση του αρχηγού μιας τέτοιας οργάνωσης και την αγάπη του Τσάρου.

Αλλά γιατί; Γιατί αποφασίστηκε ν' αρχίσει η Επανάσταση σε μια χρονική συγκυρία ολοφάνερα αντίξοη;

Το επαναστατικό πνεύμα της Γαλλίας.

Στη Γερμανία και στην Ιταλία κυρίως, αλλά και αλλού, οι λαοί είχαν αρχίσει να τρέφουν πόθους εθνικής ενοποίησης.

Σ' αυτό, τους εμπόδιζαν το σύστημα Μέττερνιχ, που συνέχιζε να συντηρεί απολυταρχίες στα μικρά γερμανικά και ιταλικά κρατίδια. Σ' αυτήν του την πολιτική ο Μέττερνιχ είχε ισχυρό αντίπαλο τον υπουργό του τσάρου Αλέξανδρου, τον Καποδίστρια.

Ο Καποδίστριας, στα 1821, έλεγε στους εκπροσώπους της Ευρώπης, συγκεντρωμένους στο Λάουμαχ, ότι έπρεπε να αναρωτηθούν: Είναι δυνατόν να ζήσουν δίπλα δίπλα και αρμονικά η Οθωμανική Αυτοκρατορία και η Ευρώπη, εάν πρώτα οι Τούρκοι δεν εγγυηθούν ότι τη χριστιανική θρησκεία θα τη θεωρούν απαραβίαστο δικαίωμα των πολιτών τους.

ΕΧΕΙ ΔΟΘΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΣΗΜΕΡΑ -ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ;

Στη μάχη της 6ης/7ης Ιουνίου 1821, το Δραγατσάνι. Οι Τούρκοι κατέκοψαν και τα δυο τμήματα των επαναστατών. Ο υπόλοιπος στρατός, βλέποντας την αποτυχία, διαλύθηκε. Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης μαζί με δύο αδέρφια του κατέφυγαν σε αυστριακό έδαφος, όπου κρατήθηκαν στο φρούριο Μούνκατς. Από εκεί ο Αλέξανδρος δεν βγήκε παρά μόνο για να πεθάνει.

Έτσι η Επανάσταση, που στο μεταξύ ξεσπούσε απ' τη Μακεδονία μέχρι τη Μάνη και τα Νησιά του Αιγαίου, έμεινε ακέφαλη.

Δραγατσάνι, Γραβιά, Βαλτσέτσι, Αλαμάνο, Βασιλικά, Ερεσσός, Τρίπολη, Νάουσα, Χίος, Δερβενάκια, Μεσολόγγι.

Πενήντα και πλέον χιλιάδες ο τουρκικός στρατός, να πλούτη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, το μεγάλο της ναυτικό, το ελεύθερο να σφάζουν κατά δεκάδες χιλιάδες αμάχους και να τους εξανδραποδίζουν – αυτά από τη μια. Και από την άλλη, 500 παλληκάρια εδώ, 300 εκεί, αριθμοί μικρότατοι και ως μέσα, μοναχά οι μικρές ή έστω κάπως μεγαλύτερες, αλλά πάντως πενήριες εμπρός στα Ταμεία του Σουλτάνου, ατομικές περιουσίες των Ρωμηών και οι δωρεές φιλελλήνων.

Είναι σπάνιες τέτοιες ώρες –σπάνιότατες στην παγκόσμια ιστορία- και σε θαμνώνουν με την λάμψη τους. Η επανάσταση είχε χάσει τον αρχηγό της, τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, πριν καλά καλά ξεσπάσει στην Πελοπόννησο.

Δημιουργήθηκε έτσι ένα κενό ηγεσίας.

Ήταν λοιπόν φυσικό οι προύχοντες και η Εκκλησία να δραστηριοποιηθούν για να παίξουν ηγετικό ρόλο τώρα, με την Επανάσταση.

Μερικοί πρόκριτοι και αρχιερείς συγκεντρώθηκαν στη Μονή Καλτεζών, κοντά στο Βαλτέτσι και ονόμασαν τον εαυτό τους Γερουσία της Πελοποννήσου. Ήταν προύχοντες και κληρικοί που στην ουσία εκπροσωπούσαν τους μέχρι τότε ισχυρούς, κι ούτε καν όλους ενώ ολοένα διαμορφωνόταν μια τάξη πολεμιστών, οι στρατιωτικοί.

Έτσι άρχισε η αντίθεση πολιτικών και στρατιωτικών. Το χάσμα ανάμεσα σε πολιτικούς και στρατιωτικούς το φανέρωσε η άφιξη του Δημητρίου Υψηλάντη. Σταλμένος από τον αδερφό του, τον Αλέξανδρο.

Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Τριάντα χρονών τότε τον είδαμε επισκέπτη στο στρατόπεδο του Υψηλάντη στην Τρίπολη. Η πολιτεία του Μαυροκορδάτου στο εξής φανερώνει πόσα πολλά είχε μάθει από τα οθωμανικά συστήματα ελιγμών και αναρχήσεων.

Το ίδιο έγινε και με τον Θεόδωρο Νέγη.

Ο Υψηλάντης δέχτηκε και τους δύο με ειλικρινή συμπάθεια. Μέσα σε λιγότερο από έξι μήνες, ο Φαναριώτης που παρακαλούσε τον Υψηλάντη να τον δεχθεί ως συμπολεμιστή, είχε βρεθεί στην κορυφή. Η ταχύτητα και η αποτελεσματικότητά του είναι πράγματι εντυπωσιακή, όπως επίσης και η έλλειψη αναστολών, άμα σκεφτείς πως ούτε χρήμα ούτε αίμα ούτε τίποτα άλλο δεν είχε προσφέρει στον Αγώνα.

Ακολουθώντας η Συνέλευση ψήφισε το «προσωρινόν Πολίτευμα της Ελλάδος» που συνηθίζουμε να το λέμε Σύνταγμα της Επιδαύρου.

Τι πολίτευμα νομίζει πως θα έπρεπε να έχει η Ελλάδα στα 1822; Βεβαίως αυτό που επιθυμούσαν οι μαχόμενοι Έλληνες. Αλλοίμονο αν έδιναν τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους για να αποκτήσουν ένα πολίτευμα που δεν ήθελαν.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ, ΛΕΣ, ΝΑ ΣΥΝΑΓΑΓΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΣΗΜΕΡΑ –ΘΟΛΑ ΚΑΙ ΑΟΡΙΣΤΑ ΙΣΩΣ- ΤΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ ΤΟΤΕ;

Έχουμε λοιπόν από τη μια το μεγάλο πλήθος του ελληνικού κόσμου που ονειρεύεται να ξαναδεί τον Αυτοκράτορά του, κι από την άλλη τη μικρή μερίδα των προκρίτων και μερικών οπλαρχηγών, που γλυκάνεται στην ιδέα ότι, ακόμη κι αν έρθει Αυτοκράτωρ, Βασιλιάς, Μονάρχης οποιασδήποτε μορφής, εκείνοι θα μπορούν βασισμένοι στο Προσωρινόν Πολίτευμα να ροκανίζουν τις εξουσίες του για να διατηρούν την προνομιακή τους θέση.

Πολύ σύντομα αυτή η μερίδα ονομάστηκε ολιγαρχική και ορθώς.

Μια δεύτερη Εθνοσυνέλευση, στο Άστρος, το 1823. Με Πρόεδρο τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, η Εθνοσυνέλευση κατήργησε τις τοπικές κυβερνήσεις Πελοποννήσου και Στερεάς, αλλά κατήργησε και τον Αρχιστράτηγο, που ήταν ο Κολοκοτρώνης.

Ακολουθήσαν διαιρέσεις, εξυφάνθησαν δολοφονικές, φούντωσαν οι φιλοδοξίες, η αρπακτικότητα σήκωσε κεφάλι, και άρχισαν οι ένοπλες συγκρούσεις;

Τον Οκτώβριο του 1824, οι πρόκριτοι της Πελοποννήσου κακοφανίστηκαν επειδή όλες τις θέσεις στο Εκτελεστικό τις πήραν Στερεοελλαδίτες και Νησιώτες, οπότε άρχισαν δεύτερο εμφύλιο πόλεμο.

Μετά ο Κωλέττης, οπλαρχηγός της Στερεάς, πήρε με το μέρος του τον Γκούρα και τον Καραϊσκάκη και εισέβαλαν στην Πελοπόννησο, τσάκισαν τον Πελοποννησίους, σκότωσαν τον γιο του Κολοκοτρώνη και γαμπρό της Μπουμπουλίνας, ενώ τον ίδιο τον έπιασαν και συντροφία με καμιά εικοσαριά πρόκριτους, τον έκλεισαν φυλακή, στην Ύδρα.

Στην Ανατολική Ελλάδα, οι πολιτικοί – που θεωρούσαν τον Οδυσσέα Ανδρούτσο ορκισμένο φίλο του Κολοκοτρώνη και άρα εχθρό τους – απήγγειλαν εναντίον του τη θανάσιμη κατηγορία της συνεργασίας με τους Τούρκους. Μ' αυτή την ασπιτιολογία, έστειλαν εναντίον του τον Γκούρα, που συνέλαβε τον Ανδρούτσο, τον φυλάκισε στην Ακρόπολη, τον βασάνισε, τον κρέμασε και μετά έριξε το σώμα του στον βράχο, κάτω απ' τον Ναό της Απτέρου Νίκης.

Ενώ η Ελληνική Επανάσταση μόλις που κρατιόταν, στη μεν Πελοπόννησο χάρις στην ακατάβλητη μαχητικότητα του Κολοκοτρώνη, στη δε Στερεά χάρις στη στρατηγική του Καραϊσκάκη, η φαγωμάρα στην πολιτική συνεχιζόταν. Προκλήθηκαν νέες εντάσεις, τα πράγματα έφθασαν πάλι στο χείλος του αλληλοσπαραγμού και η Διοικητική Επιτροπή συγκάλεσε πάλι Εθνοσυνέλευση στην Τροιζήνα.

Κι απάνω σ' αυτό το χείλος του γκρεμού όπου βρισκόταν η Επανάσταση, οι αντιπρόσωποι του Έθνους, στριμωγμένοι στην Τροιζήνα, συζητούσαν ώρες ατελείωτες και μέρες ολόκληρες για θεωρίες περί πολιτεύματος, για δικαιώματα και ελευθερίες, συνεχίζοντας ολοένα τη λυσσαλέα τους μάχη για την εξουσία.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ

Η γνώση μόνο μπορεί να φέρει την σωστή κριτική και από αυτήν αποκαθίστανται οι σωστές σχέσεις εμπιστοσύνης.

Το κράτος έχει λοιπόν ιερό καθήκον να δίνει με απλό τρόπο στοιχεία στον κάθε πολίτη για να μπορεί αυτός να κρίνει σωστά.

Μέχρι σήμερα το κράτος μας δημοσιεύει περιληπτικά οικονομικά ή κοινωνικά στοιχεία ή αναλυτικότερα σε πίνακες λαβύρινθους στο INTERNET, τα οποία ο απλός πολίτης δεν μπορεί να προσεγγίσει και πολλές φορές δεν μπορεί να καταλάβει.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΗΛΙΑΚΗ**

Ας απλουστεύσουμε λοιπόν την πληροφόρηση του πολίτη.

Πρώτα απ' όλα είναι γνωστό ότι το κράτος έχει σε όλη την επικράτεια εκατοντάδες (ή χιλιάδες) καταστήματα όλων των δραστηριοτήτων όπως: εφορίας, πολεοδομίας, υγι-

κράτους, τον αριθμό των πολιτών που εξυπηρετήσε ή όχι, για διάφορες δραστηριότητες.

Οι πολίτες και διαβάζουν και καταλαβαίνουν και έχουν έμπειρη κρίση.

Με την διαδικασία αυτή ο πολίτης κρίνει μέσα στον μικρόκοσμο που ζει την λειτουργία του κράτους.

Και αν όλοι οι μικρόκοσμοι του Κράτους (Περιφέρειες ή Αντιπεριφέρειες) έχουν θετικά αποτελέσματα, τότε και το σύνολο του κράτους θα λειτουργεί σωστά.

Είναι όπως το ριζικό σύστημα ενός δένδρου.

Εάν το ριζικό σύστημα είναι άρρωστο δεν θα το γιατρέψουμε με κλαδέματα και ραντίσματα στα φύλλα.

Μία δεύτερη απαίτηση του πολίτη πρέπει να είναι ο φόρος που πληρώνει με το εκκαθαριστικό του, που πάει;

Απαίτηση των πολιτών είναι να αναγράφονται στο εκκαθαριστικό τα χρήματα που πληρώνει, πως κατανέμονται στα Υπουργεία.

Σε ένα πίνακα λοιπόν μέσα στο εκκαθαριστικό θα αναγράφεται αναλυτικά ποιο ποσό πηγαίνει σε κάθε Υπουργείο.

Εάν θέλει ο πολίτης μπορεί να μπει στην ιστοσελίδα του Υπουργείου και να βρει ότι μήκαν ονομαστικά τα λεφτά του.

Έτσι αναγράφονται αναλυτικά όλα και παντού τα έσοδα του κάθε Υπουργείου.

Ε, λοιπόν η Πολιτεία αν θέλει, με απλό τρόπο μπορεί να επιβάλλει σε κάθε Υπουργείο να αναγράφει αναλυτικά και τα έξοδά του.

Αγαπητοί συμπολίτες, επειδή ο γράφων είναι 71 ετών και δεν γνωρίζει να χειρίζεται τις υπηρεσίες του INTERNET και όλα τα παραπάνω μπορεί να φαίνονται

ένα απίστευτο βουνό, είμαι τουλάχιστον σε θέση να σας διαβεβαιώσω ότι και εσείς μπορείτε να το εξακριβώσετε από εκατοντάδες νεώτερους γνωστούς γνώστες των υπηρεσιών που προσφέρει το INTERNET, ότι όλες οι παραπάνω διαδικασίες γίνονται με πολύ απλό τρόπο, χωρίς να επιβαρύνεται το κράτος οικονομικά και μπορώ να σας αναφέρω ότι όλες αυτές τις τεχνικές δυνατότητες πληροφοριών, τις καταγράφουν ήδη οι υπηρεσίες του κράτους, αλλά για να τις χρησιμοποιεί η εκάστοτε εξουσία και μόνο.

Δεν δίνονται στον πολίτη με τον απλό τρόπο που περιγράψαμε και έτσι ο πολίτης βρίσκεται σε μια συννεφώδη πληροφόρηση και η εξουσία γνωρίζει και χειρίζεται την αλήθεια με γνώμονα και το δικό της συμφέρον.

Ας ελπίσουμε ότι κάποια στιγμή η εξουσία θα αντιληφθεί ότι το πραγματικό της συμφέρον είναι ο πλήρως ενήμερος πολίτης και η κρίση του.

Αν η εξουσία είναι τίμια απέναντι όλων των πολιτών.

Εάν δεν είναι σωστή να μπορεί να προσφύγει σε αρμόδια υπηρεσία ή την δικαιοσύνη (και εδώ είναι ένα μεγάλο δύσκολο θέμα) προκειμένου να δοθεί μία αντικειμενικά σωστή και δίκαιη απάντηση.

Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει και το κράτος να τα διευκολύνει και τότε ο πολίτης να διεκδικεί, άλλως με τις σημερινές δαιδαλώδεις συνθήκες ο πολίτης παραιτείται, γιατί ούτε τον χρόνο ούτε τα έξοδα διαθέτει για τις διεκδικήσεις τους.

Οπότε μερικοί από τους πολίτες μετατρέπονται από πολίτες σε πελάτες της εξουσίας, με σχέσεις συνδιαλλαγής και εξυπηρέτησης.

Αν είναι δυνατόν να θέλουμε ευημερία και ανάπτυξη με τέτοιες συνθήκες!

Στην καθημερινότητα το κράτος

Κάθε δημόσιος υπάλληλος, υπηρετεί σε μια θέση μιας δημόσιας (κρατικής υπηρεσίας) για να παρέχει τις υπηρεσίες του σε θέματα αρμοδιότητάς του, που απασχολούν τον κάθε πολίτη.

Για να μπορεί ο κάθε υπάλληλος να είναι σωστός απέναντι στο θέμα του πολίτη, πρώτα απ' όλα πρέπει να γνωρίζει πολύ καλά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχει ο πολίτης όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα που τον αφορά.

Επ ευκαιρία θα ρωτήσω αν υπάρχει τρόπος να είναι βέβαιοι οι πάντες, ότι ο κάθε συγκεκριμένος υπάλληλος γνωρίζει αυτά που αφορούν τον πολίτη και μήπως θα πρέπει ο κάθε υπάλληλος για να πάρει έναν ανώτερο βαθμό ή θέση, θα πρέπει να εξετάζονται γραπτά και αμερόληπτα οι γνώσεις του.

Πέραν όμως αυτού είναι συνηθισμένο, πολλά ερωτήματα (που συχνά αφορούν το μέλλον των δραστηριοτήτων του πολίτη) να μένουν αναπάντητα ή απαντώνται τελεσιγραφικά, μονολεκτικά και προφορικά ή αν απαντώνται εγγράφως, δεν αναφέρονται στην νομική ή διοικητική διάταξη, βάσει της οποίας η απάντηση είναι θετική ή αρνητική.

Θα πρέπει να τονίσουμε εδώ ότι σε πάρα πολλές περιπτώσεις το ίδιο θέμα το αντιμετωπίζουν με διαφορετικό τρόπο, διαφορετικοί υπάλληλοι ή διαφορετικές κρατικές υπηρεσίες ή καταστήματα και συνήθως προσφεύγοντας ο πολίτης στην ανώτερη Διεύθυνση του αρμόδιου Υπουργείου, αντιμετωπίζεται πάλι με διαφορετικό τρόπο (συνήθως ευνοϊκότερο γιατί οι ανώτατοι δημόσιοι υπάλληλοι είναι πιο πολύ διαπλεκόμενοι με την πελατειακή πολιτική των εκλεγμένων αντιπροσώπων).

Ο πολίτης αν θέλει μπορεί να σταματήσει ή να μειώσει τις συμπεριφορές αυτές.

Ο πολίτης πρέπει να απαιτεί και ο δημόσιος υπάλληλος να υποχρεούται να απαντά σε κάθε αίτημα κάθε πολίτη εγγράφως και αιτιολογημένα και μάλιστα σε προκαθορισμένο χρονικό διάστημα. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν οι κρατικές υπηρεσίες, ότι οι αλυσιδωτές ενέργειες που πρέπει να κάνει ένας πολίτης για τις όποιες δραστηριότητές του, αν δεν γίνονται στον κατάλληλο χρόνο, μειώνεται ή ακυρώνεται η υλοποίηση της κάθε ενέργειάς του και αυτό αποβαίνει σε ζημία και του πολίτη και της κοινωνίας και του κράτους.

Τόσο σημαντικός είναι ο χρόνος και η μεγάλη του σημασία πρέπει να κινητοποιεί τους δημόσιους υπαλλήλους και να αντιμετωπίζουν προσωπικές ευθύνες, όσο για το κράτος να αναγνωρίσει ότι η μη έγκαιρη απάντηση σημαίνει θετική απάντηση στο αίτημα του κάθε πολίτη και αυτό θεσμικά να είναι αποδεκτό από όλες τις άλλες υπηρεσίες που εμπλέκονται στο κάθε αίτημα πολίτη.

Τώρα ας πούμε γιατί πρέπει να είναι αιτιολογημένη βάση νομικών και διοικητικών αποφάσεων η κάθε έγγραφη απάντηση στον πολίτη.

Μα είναι πολύ απλό και τίμιο.

Για να μπορεί ο πολίτης να είναι σίγουρος (έστω και με την συμβουλή του δικηγόρου του) ότι η απάντηση είναι σωστή.

Και αν είναι αρνητική να την αποδέχεται χωρίς υποψίες αδικίας ή μεροληψίας.

Εάν δεν είναι σωστή να μπορεί να προσφύγει σε αρμόδια υπηρεσία ή την δικαιοσύνη (και εδώ είναι ένα μεγάλο δύσκολο θέμα) προκειμένου να δοθεί μία αντικειμενικά σωστή και δίκαιη απάντηση.

Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει και το κράτος να τα διευκολύνει και τότε ο πολίτης να διεκδικεί, άλλως με τις σημερινές δαιδαλώδεις συνθήκες ο πολίτης παραιτείται, γιατί ούτε τον χρόνο ούτε τα έξοδα διαθέτει για τις διεκδικήσεις τους.

Οπότε μερικοί από τους πολίτες μετατρέπονται από πολίτες σε πελάτες της εξουσίας, με σχέσεις συνδιαλλαγής και εξυπηρέτησης.

Αν είναι δυνατόν να θέλουμε ευημερία και ανάπτυξη με τέτοιες συνθήκες!

Δημήτρης Ηλιάκης

ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ

Για τις νεοϊδρυσόμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις με σκοπό τη δημιουργία αύλων και υλικών εμπορεύσιμων προϊόντων

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις όταν δημιουργούνται και μέχρι να μπουν σε παραγωγικές διαδικασίες, αφού προσαρμοστούν στη λειτουργία των αγορών δεν είναι δυνατόν να μπορέσουν να λειτουργήσουν σε αυτό το νηπιακό τους στάδιο με τις ίδιες νομικές, φορολογικές και ανταγωνιστικές συνθήκες, τις οποίες έχει διαμορφώσει η αγορά και το κράτος.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΗΛΙΑΚΗ**

Και αν επιζησουν θα μπουν στο στίβο της αγοράς αρρωστημένες και αν ορθοποδήσουν θα γίνει πολύ καθυστερημένα, αλλά θα είναι λίγο απαξιωμένες ή για να ορθοποδήσουν χρησιμοποιούν κάθε αθέμιτο ή θεμιτό μέσον.

Για τον λόγο αυτό δεν αρκεί να ιδρυθεί μία επιχείρηση έστω και με την ενίσχυση επιδοτήσεων.

Αν η κοινωνία χρειάζεται πρόοδο και ανάπτυξη, αν χρειάζεται όλη η κοινωνία να συμμετέχει και να ωφελείται από αυτήν, αν χρειάζεται να δημιουργούνται νέες υπηρεσίες και προϊόντα για να καλύπτουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες των πολιτών και μάλιστα των πολιτών σε όλο τον κόσμο, τότε το Κράτος έχει υποχρέωση να δημιουργήσει τις συνθήκες που απαιτούνται για να μπορεί και αυτό να έχει από τις επιχειρήσεις αυτές όφελος και οικονομικό και λειτουργικό.

Όπως το νεογέννητο στο νοσοκομείο το φέρνουν στη ζωή μέσα σε ειδικό περιβάλλον, μέσα σε θερμοκοιτίδες με την συνεχή μέριμνα των υπευθύνων ιατρών και νοσηλευτών και μετά το παραδίδουν στους γονείς του, οι οποίοι και αυτοί στο σπίτι το μεγαλώνουν με προστατευτικές συνθήκες.

Έτσι το Κράτος πρέπει να υποστηρίζει την γέννα και την πορεία ζωής κάθε νεογέννητης επιχείρησης.

Θερμοκοιτίδες λοιπόν χρειάζονται οι νεοϊδρυσόμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Δηλαδή το Κράτος πρέπει να επενδύσει για οφελός του και να λειτουργεί ένα ΙΔΡΥΜΑ, στο οποίο θα αποτείνεται κάθε νεοϊδρυσόμενη επιχείρηση, αρκεί να έχει σκοπό να παράγει εμπορεύσιμα αύλα ή υλικά προϊόντα.

Το Ίδρυμα θα έχει καθημερινή μέριμνα για την επιχείρηση αυτή, δηλαδή θα παρέχει όλες τις χρηματοδοτικές ανάγκες, θα παρέχει όλη την τεχνογνωσία που χρειάζεται η επιχείρηση, θα παρέχει κάθε πληροφόρηση που χρειάζεται η επιχείρηση, επίσης συμβουλές ειδικών, συμμετοχή ειδικών σε επί μέρους δραστηριότητες και όλη αυτή η μέριμνα πρέπει να γίνεται για 3 χρόνια ή με κάποια παράταση όταν χρειαστεί.

Τότε λοιπόν θα κριθεί αν η επιχείρηση είναι έτοιμη και υγιής για να μπει με αυτοπεποίθηση στον σκληρά ανταγωνιστικό στίβο της αγοράς και τότε δεν θα χρειάζεται η επιχείρηση πλέον επιδοτήσεις γιατί είναι υγιής (η επιδότηση είναι πάντα η ασπιρίνη στον άρρωστο) και αυτοδύναμη.

Αν θέλουμε λοιπόν ας υποστηρίξουμε με κάθε τρόπο την αλλαγή στο Κράτος μας, που βλέπει μόνο ψηλά τους μεγάλους, για να έχουμε ένα κράτος όχι μόνο σωστό, αλλά και ωφέλιμο για το ίδιο και τους πολίτες του, κερδίζοντας όλοι μια πλατιά κοινωνική και υγιή ανταπτυξιακή πορεία.

Τι πηγαίνει στραβά στον κόσμο μου

Είμαι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος, αλλά υπάρχουν πράγματα στη ζωή μου που με εξοργίζουν και που θα ήθελα να είναι διαφορετικά. Θα ήθελα να μην είμαι υποχρεωμένος να ξοδεύω αρκετά χρήματα για να αναβαθμίζω το λογισμικό του υπολογιστή μου κάθε ένα-δυο χρόνια. Θα ήθελα να μπορούσα να εμπιστευτώ τους γιατρούς μου ότι μου δίνουν την κατάλληλη φαρμακευτική θεραπεία όταν είμαι άρρωστος. Θα ήθελα οι δρόμοι του Λονδίνου να μην είναι πηγμένοι στην κίνηση και γεμάτοι ατμοσφαιρική ρύπανση.

Αυτές οι τρεις προσωπικές, αλλά και κοινές, διαμαρτυρίες αντιστοιχούν στους τρεις τρόπους- κλειδιά, με τους οποίους οι αγορές αποτυγχάνουν να φτάσουν στα ευγενικά ιδεώδη τελειότητας. Οι αγορές δεν καταφέρνουν να λειτουργούν καλά εξαιτίας της δύναμης της σπανιότητας. Αυτό είναι ένα από τα προβλήματα της αγοράς λογισμικού υπολογιστών – η αγορά κυριαρχείται από μία μόνο εταιρεία, τη Microsoft, η οποία έχει τρομαχτική δύναμη στο να ορίζει υψηλές τιμές. Οι αγορές δεν καταφέρνουν επίσης να λειτουργήσουν καλά αν από κάποιους λήπτες αποφάσεων λείπουν πληροφορίες. Όταν εμένα στην Ουάσινγκτον, έφευγα από το ιατρείο του γιατρού μου μην έχοντας ιδέα αν μου έδωσε καλή θεραπεία, ενώ αυτός δεν είχε ανάγκη να λάβει υπόψη του το κόστος της θεραπείας και η ασφαλιστική μου εταιρεία είχε κάθε κίνητρο να αρνηθεί να πληρώσει, χωρίς να γνωρίζει την πραγματική κατάσταση. Τέλος, οι αγορές δεν τα καταφέρνουν καλά όταν κάποιοι παίρνουν αποφάσεις που επηρεάζουν τους διπλανούς τους: όταν ένας οδηγός βάζει βενζίνη σε ένα πρατήριο καυσίμων, αυτό είναι καλό για τον ίδιο και για το πρατήριο, αλλά όχι για τους γύρω, όπως οι άλλοι οδηγοί, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να αναπνέουν το μονοξείδιο του άνθρακα που εκπέμπεται.

Αυτά τα τρία μεγάλα προβλήματα αποκαλούνται «αστοχίες της αγοράς»: η δύναμη της σπανιότητας, η έλλειψη πληροφοριών και το θέμα αυτού του κεφαλαίου, αποφάσεις που έχουν επιπτώσεις στους γύρω ανθρώπους. Οι οικονομολόγοι ονομάζουν αυτές τις επιπτώσεις «εξωτερικούς παράγοντες» επειδή συμβαίνουν εκτός του χώρου της αρχικής απόφασης όπως, για παράδειγμα, της απόφασης αγοράς βενζίνης. Ανεξάρτητα από το αν η αιτία είναι η δύναμη της σπανιότητας, οι ανεπαρκείς πληροφορίες, ή ένας εξωτερικός παράγοντας, όταν η οικονομία δεν πετυχαίνει να παραμείνει μέσα στον ιδανικό «κόσμο της αλήθειας», αρχίζουν οι δυσκολίες.

Κοινωνικά Ερευνητικά Κέντρα

Στην Ελλάδα λειτουργούν σε δημόσια ιδρύματα ερευνητικά κέντρα όλων των δραστηριοτήτων και μάλιστα είναι υψηλού επιστημονικού επιπέδου.

Για την τεχνολογία τροφίμων, για τον πρωτογενή τομέα, για τα ορυκτά και την υποθαλάσσια ζωή, για υφασματα, για αυτοκίνητα και ιπτάμενα, για παρεχόμενες υπηρεσιών, για την ιατρική, κλπ. κλπ. κλπ.

Ίσως μερικές χιλιάδες ερευνητές αμοιβόμενοι από το Δημόσιο προσφέρουν τις ευρεσιτεχνίες τους.

Που τις προφέρουν;

Σε αυτούς που έχουν πλούτο να διαθέσουν και πληρώνουν για συγκεκριμένες έρευνες είτε το ίδρυμα νόμιμα είτε τους ερευνητές κρυφά.

Ο πολίτης που ενδιαφέρεται να έχει μια συγκεκριμένη τεχνογνωσία στην επιχείρησή του αν φθάσει στους αρμόδιους να τον συζητήσουν σοβαρά, το

πιθανότερο είναι να τον διώξουν με τα λεφτά που θα του ζητήσουν νόμιμα ή παράνομα. Γιατί δεν θα μπορεί να τα διαθέσει.

Ποιον θα διώξουν; Μα αυτόν που συνεισφέρει στον μισθό τους.

Αλήθεια σε ποιον ανήκουν όλες αυτές οι ανακαλύψεις; Ποιος τις κατοχυρώνει επωφελεία του και γίνεται κάθε έρευνα δημιουργίας νέων προϊόντων μετά από προταση κάθε ενδιαφερομένου; Ή πως γίνεται;

Είναι στοχευμένες σε πραγματικές ανάγκες γενικές ή προσωπικές;

Σε κάθε περίπτωση όμως οι έρευνες γίνονται, τα συμπεράσματα καταγράφονται και οι εφευρέσεις εξ αυτών πρέπει να είναι αποκλειστικά του Ιδρύματος (ή γενικότερα του Κράτους).

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΚΛΑΒΟΠΑΖΑΡΟ Ή ΚΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ;

Ωραία παπούτσια για τρέξιμο! Δεν σας κάνουν όμως να νιώθετε, έστω λίγες, ενοχές;

Αρκετές πολυεθνικές έχουν κατηγορηθεί ότι εκθέτουν εργάτες σε αναπτυσσόμενες χώρες σε κακές συνθήκες εργασίας. Για παράδειγμα, η Nike είναι συχνός στόχος τέτοιων κατηγοριών. Για να δούμε ένα μόνο ιδιαίτερα καλό παράδειγμα, ο Jonah Peretti, ένας δραστήριος σπουδαστής του MIT, επωφελήθηκε από μια προσφορά της Nike για να δημιουργήσει ειδικά παπούτσια για τον ίδιο. Με τα δικά του λόγια:

Όταν είδα την πανηγυρική διακήρυξη της Nike περί ελευθερίας στη δημιουργία και τον ισχυρισμό της ότι «αν θέλετε να γίνει σωστά, κάντε το μόνοι σας», δεν μπορούσα παρά να σκεφτώ τους ανθρώπους που συνωστίζονται στα εργοστάσια της Ασίας και της Νότιας Αμερικής, δηλαδή εκείνους που κατασκευάζουν στην πραγματικότητα τα παπούτσια της Nike. Για να προκαλέσω τη Nike, παρήγγειλα ένα ζευγάρι παπούτσια ειδικά για εμένα με την επιγραφή «κάτεργο» (sweatshop).

Ακόμη κι οι οικονομολόγοι αυτό το θεωρούν

αρκετά αστειό. Η Nike όμως όχι ο Jonah Peretti δεν παρέλαβε ποτέ τα ειδικά παπούτσια του.

Ο Jonah Peretti και όσοι τον συμπαθούν έχουν σωστά επισύρει την προσοχή τους στο γεγονός ότι στις αναπτυσσόμενες χώρες οι εργάτες υπομένουν ανυπόφορες συνθήκες εργασίας: πολλές ώρες εργασίας, αξιοθρήνητα ημερομίσθια. Αλλά τα «εργοστάσια-κάτεργα», δηλαδή τα εργοστάσια παραγωγής καταναλωτικών ειδών με σκληρές και ενίοτε ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας, είναι το σύμπτωμα, όχι η αιτία της εξοργιστικής παγκόσμιας φτώχειας. Οι εργάτες πηγαίνουν εκεί εθελοντικά, το οποίο σημαίνει – όσο δύσκολο κι αν είναι να το πιστέψουμε – ότι οποιεσδήποτε κι αν είναι οι εναλλακτικές δυνατότητες τους, αυτές είναι χειρότερες. Επίσης, παραμένουν εκεί – οι δείκτες εναλλαγής προσωπικού στα εργοστάσια των πολυεθνικών είναι χαμηλοί επειδή οι συνθήκες και οι μισθοί, αν και κακοί, είναι καλύτεροι από τους αντίστοιχους στα εργοστάσια των τοπικών επιχειρήσεων. Ακόμη και η εργασία σε ένα εργοστάσιο τοπικής επιχείρησης μπορεί να είναι προτιμότερη από την προσπάθεια προσπορισμού χρημάτων χωρίς εργασία: λειτουργία πάγκου παράνομου μικροπωλητή, πορνεία ή αναζήτηση ανακυκλωσιμων υλικών σε βρωμερές χωματερές πόλεων όπως η Μανίλα (Φιλιππίνες). Η πιο γνωστή χωματερή της Μανίλας, το Smokey Mountain, έκλεισε το 1990 επειδή είχε καταντήσει ενοχλητικό σύμβολο φτώχειας. Όμως άλλοι χώροι απόθεσης απορριμμάτων εξακολουθούν να συντηρούν ρακοσυλλέκτες που μπορούν να κερδίζουν μέχρι και €3 την ημέρα. Πάνω από 130 άνθρωποι σκοτώθηκαν τον Ιούλιο του 2000 σε μια κατολισθηση στην Payatas, έναν τέτοιο χώρο απόθεσης απορριμμάτων στη Μανίλα. Αλλά κι αυτοί ακόμα οι τρόποι να τα φέρνει κάποιος βόλτα στην πόλη είναι ελκυστικοί σε σύγκριση με τις συνθήκες έχει να αντιμετωπίσει στην επαρχία. Στη Λατινική Αμερική, για παράδειγμα, ενώ η ακραία φτώχεια είναι σχετικά σπάνια στις πόλεις, είναι κάτι συνηθισμένο στην επαρχία. Οποιοσδήποτε με ελάχιστο έστω ενδιαφέρον για το συνάνθρωπο του θα πρέπει να νιώσει αηδία γι' αυτή την κατάσταση, αλλά θα πρέπει επίσης να αναγνωρίσει ότι η αιτία δεν είναι οι πολυεθνικές εταιρείες.

Η λύση στο πρόβλημα αυτής της φτώχειας δεν πρόκειται να έρθει με το μπόϊκόταζ των παπουτσιών και των ρούχων που κατασκευάζονται στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αντίθετα, χώρες όπως η Νότια Κορέα που άνοιξαν τα σύνορα τους σε πολυεθνικές εταιρείες έγιναν αργά, αλλά σταθερά, πιο πλούσιες. Καθώς οι πολυεθνικές εταιρείες ιδρύουν εργοστάσια, ανταγωνίζονται μεταξύ τους για εργάτες με τις καλύτερες δεξιότητες. Τα ημερομίσθια ανεβαίνουν, όχι επειδή οι εταιρείες γίνονται γενναίοδωρες αλλά επειδή δεν έχουν άλλη επιλογή αν θέλουν να προσελκύσουν καλούς εργάτες. Οι τοπικές επιχειρήσεις μαθαίνουν τις πιο πρόσφατες τεχνικές παραγωγής και γίνονται και αυτές μεγάλοι εργοδότες. Η απασχόληση στα εργοστάσια και η απόκτηση των αναγκαίων δεξιοτήτων γίνονται όλο και πιο ελκυστικές για τους εργάτες, με αποτέλεσμα να βελτιώνεται η εκπαίδευση. Αρκετοί φεύγουν από

την επαρχία, οπότε το εισόδημα για εκείνους που παραμένουν εκεί αυξάνει σε πιο ανεκτά επίπεδα. Η επίσημη απασχόληση είναι πιο εύκολο να φορολογηθεί, οπότε αυξάνουν και τα κρατικά έσοδα και οι υποδομές, ενώ βελτιώνονται και τα νοσοκομεία και τα σχολεία. Μετά την τιμαριθμική προσαρμογή, ο μέσος Νοτιοκορεάτης εργάτης κερδίζει πέντε φορές περισσότερα χρήματα από όσο κέρδιζε ο πατέρας του τριάντα πέντε χρόνια πριν. Η Νότια Κορέα είναι τώρα ηγετική χώρα στη τεχνολογία και αρκετά πλούσια ώστε να επιδοτεί ικανοποιητικά την αγροτική παραγωγή της, όπως και οι υπόλοιπες πλούσιες χώρες του κόσμου. Τα «εργοστάσια-κάτεργα» έφυγαν γι' αλλού.

Είναι δύσκολο να μείνει κανείς ασυγκίνητος στις συνθήκες που επικρατούν σε αυτά τα κάτεργα εκμετάλλευσης των εργατών. Το ερώτημα είναι πως μπορούμε να απαλλαγούμε από αυτά. Οι περισσότεροι οικονομολόγοι πιστεύουν ότι τα «εργοστάσια-κάτεργα» είναι καλά, κατά τις εξής δύο έννοιες: είναι κάτι οριακά καλύτερα από τις άλλες άμεσα διαθέσιμες επιλογές, αλλά και ένα σκαλοπάτι «ανέλιξης» σε κάτι καλύτερο.

Πολλοί όμως σκέφτονται διαφορετικά. Ο William Greider, ένας κεντροαριστερός πολιτικός σχολιαστής επαίνεσε το δημοτικό συμβούλιο της Νέας Υόρκης που ψήφισε μια απόφαση το 2001, σύμφωνα με την οποία η πόλη αρνήθηκε να αγοράσει στολές για τους αστυνομικούς και τους πυροσβέστες, εκτός αν αυτές είχαν παραχθεί σε «εργοστάσια με ικανοποιητικούς μισθούς και συνθήκες εργασίας». Οι μόνοι που πλήττονται από μια τέτοια απόφαση είναι οι εργάτες των «εργοστασίων-κατέργων»: αυτοί θα χάσουν τη δουλειά τους και – κυριολεκτικά για εκείνους της Μανίλα – θα γυρίσουν ξανά στους σκουπίδοτοπους. Ασφαλώς κάτι τέτοιο είναι καλή είδηση για τους υπαντρωγούς των πλούσιων χωρών που θα πάρουν τη δουλειά. Αμφιβάλλω αν πρόκειται για σύμπτωση ότι το προσχέδιο της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου καταρτίστηκε από τη UNITE (Union of Needletraders, Industrial and Textile Employees – Ένωση εργατοϋπαλλήλων παραγωγής ενδυμάτων, βιομηχανίας και υφαντουργίας), δηλαδή ακριβώς από εκείνους που θα επωφελούνταν από τη μείωση των εισαγωγών υφαντουργικών προϊόντων.

Κοινωνικά Ερευνητικά Κέντρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

Το Κράτος λοιπόν πρέπει να πληροφορεί τους ενδιαφερόμενους πολίτες του και να έχει στη διάθεσή τους όχι μόνο τυχόν έτοιμες εφευρέσεις, αλλά και τους ίδιους ερευνητές αν χρειασθεί να ερευνήσουν για να δημιουργήσουν ένα προϊόν.

Και βέβαια όλα αυτά δεν είναι δυνατόν να γίνονται χώμα. Μπορεί κάθε πολίτης να δικαιούται να λαμβάνει από το Κράτος μια εφεύρεση, αλλά το Κράτος πρέπει να πληρώνεται.

Το κρατικό Ίδρυμα λοιπόν με ευκολίες πληρωμής 3-10 ετών μπορεί να παραδίνει μία εφεύρεση για την αξιοποίησή της και μόνο από την εταιρεία (πολίτη) που την πήρε.

Αν όμως εντός 2-3 ετών δεν έχει υλοποιηθεί η αξιοποίησή της, η αξία της εφεύρεσης καταβάλλεται άμεσα και αν έχει δοθεί σε τρίτους (ίδια ή ελαφρώς αλλαγμένη) επιβάλλονται πολύ βαριά πρόστιμα (άλλωστε δεν υπάρχει κίνητρο σε αυτή τη διαδικασία να δώσει την εφεύρεση σε τρίτους). Η τεχνολογία είναι πολύ μακριά από τον άνθρωπο της καθημερινότητας ο οποίος θέλει να προχωρήσει ένα βήμα μπροστά.

Ας αναλογιστούμε όμως ότι χωρίς αυτήν δεν αναπτύσσονται ούτε προστατεύονται τα πάσης φύσεως προϊόντα.

Η τεχνολογία επιβάλλεται να γίνει επισκέψιμη από τον βιοτέχνη, το γεωργό, τον βοσκό, τον βιομήχανο και όλους τους πολίτες που εργάζονται δημιουργικά.

Επιβάλλεται να απαιτήσουμε από το Κράτος την απελευθέρωση με σύνεση της τεχνολογίας και των εφευρέσεων για να υπάρξει μια πραγματικά πλατιά κοινωνική ανάπτυξη προς όφελος όλων.

Δημ. Ηλιάκης

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Σε κάθε Δήμο ή Περιφέρεια υπάρχουν Κοινωνικοί Σύλλογοι (Περιβάλλοντος και Οικολογίας, Πολιτιστικοί, Γονέων και Κηδεμόνων κλπ.) και ίσως Επαγγελματικοί Σύλλογοι.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι στους Κοινωνικούς Συλλόγους δραστηριοποιούνται εθελοντικά πολίτες που συνήθως χωρίς υστεροβουλίες και σκοπιμότητες θέλουν να προσφέρουν στον τόπο τους καθώς αντίστοιχα, πολίτες που δρουν στους τοπικούς Επαγγελματικούς Συλλόγους προσφέρουν στον τόπο τους μέσα από τη βελτίωση των επαγγελματικών τους συνθηκών.

Οι πολίτες αυτοί είναι συνήθως εθελοντές που σημαίνει άνθρωποι της προσφοράς χωρίς να αποσκοπούν τουλάχιστον άμεσα να ωφεληθούν ή προσφέρουν μη περιμένοντας μια ανταπόδοση που σημαίνει ότι είναι περισσότερο αμερόληπτοι αλλά και γνώστες πολλών θεμάτων της κοινωνίας.

Αυτοί οι Σύλλογοι σε επίπεδο Δήμου και Περιφέρειας, στις εκλογές τους, όποτε τις κάνουν, μπορούν να ορίζουν ένα εκπρόσωπο τους για

θέματα που αφορούν το Δήμο και ένα άλλο για θέματα που αφορούν την Περιφέρεια.

Αυτοί οι εκπρόσωποι Συλλόγων με όμοιες δραστηριότητες θα απαρτίζουν ένα κοινό συμβούλιο ανά δραστηριότητα (π.χ. ένα Κοινωνικό Συμβούλιο και ένα Επαγγελματικό Συμβούλιο) το οποίο θα συζητά θέματα της αρμοδιότητάς τους και θα εισηγείται στο ανάλογο Δημοτικό ή Περιφερειακό Συμβούλιο.

Έτσι οι τοπικές αρχές θα έχουν στη διάθεσή τους επεξεργασμένες κοινές προτάσεις προκειμένου να τις αξιολογήσουν και άμεσα να τοποθετηθούν αιτιολογημένα.

Συμπερασματικά μέσα στους Συλλόγους τα νεότερα μέλη θα πρέπει να αντιληφθούν τη χρησιμότητα της πείρας, του οράματος και της σκέψης που περικλείουν η ψυχή και το μυαλό των γερόντων και να το αξιοποιούν με σεβασμό στο πλαίσιο των Συλλόγων.

Οι Σύλλογοι μπορούν αν θέλουν να συνεργαστούν, να προτείνουν χωρίς να ζητήσουν την άδεια κανενός.

Τοπικά Δημοψηφίσματα

Στις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση Δήμων και Περιφερειών παρεμβαίνουν τα κομμάτια για να έχουν ένα δικό τους Συμβούλιο, συνεργάσιμο με τους ανθρώπους τους και τα προγράμματά τους.

Δεν είναι πρώτη επιλογή τους να εκλεγεί το πλέον άξιο Συμβούλιο όλης της κοινωνίας.

Πέραν των κομμάτων υποστηρίζονται από τους πολίτες υποψήφιοι με κριτήριο την συγγένεια, την φιλία ή άλλους δεσμούς.

Δεν είναι ούτε για αρκετούς πολίτες το κριτήριο να εκλεγούν οι πιο άξιοι.

Υπάρχουν όμως και πολλοί αδέσμευτοι πολίτες που αξιολογούν τους υποψηφίους πριν τους ψηφίσουν.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες θα εκλεγεί ένα Συμβούλιο το οποίο δεν θα ασκεί ιδεολογική πολιτική αλλά θα έχει την εντολή να βελτιώσει την καθημερινότητα των συμπολιτών του με τεχνικές κυρίως παρεμβάσεις (διάφορα έργα), λειτουργικές επίσης δράσεις των προσφερόμενων υπηρεσιών στους πολίτες (καθαριότητα, συγκοινωνίες, κοινωνικές δράσεις κλπ.) και τέλος διάφορες εκδηλώσεις κοινωνικοπολιτιστικού περιεχομένου κλπ.

Όλες οι παραπάνω δράσεις μέσα σε κάθε συγκεκριμένη κοινωνία, είναι αλληλένδετες και αλληλοεξαρτώμενες, δηλαδή τα έργα υποδομών, οι δραστηριότητες κυρίως οι επαγγελματικές στις οποίες υπακούουν οι κοινωνικές δράσεις των Συμβουλίων, αλλά τέλος και οι εκδηλώσεις εμπεριέχουν την πείρα και την τοπική προοπτική που διαμορφώνουν το παρόν και κατευθύνουν τον τρόπο της τοπικής ανάπτυξης του μέλλοντος.

Είναι λοιπόν λογικό και ηθικό οι εκλεγμένοι Σύμβουλοι ή Δήμαρχοι ή Περιφερειάρχες για κάθε πρόγραμμα ή δράση ή απόφαση να υπακούν (άλλωστε εκτελεστικά όργανα της κοινωνικής σκέψης είναι) στην πλειοψηφική άποψη των πολιτών για να κτίζεται το μέλλον όπως το θέλουν οι πολίτες για την τοπική κοινωνία τους.

Με πολύ σεβασμό λοιπόν στις βαθιές εμπειρίες, προγραμματισμούς και οράματα των πολιτών, η τοπική εξουσία για κάθε σοβαρή παρέμβασή τους (δρόμους, τρόπο καθαριότητας, οικολογία, επαγγελματικές υποδομές κλπ.) θα πρέπει να παίρνει την γνώμη των πολιτών και να σέβεται την γνώμη της πλειοψηφίας.

Για τέτοια θέματα λοιπόν πρέπει οι πολίτες να κερδίσουν αφού πείσουν, τη συμμετοχή τους και η τοπική αρχή να στέλνει για τέτοιο θέμα συστημένα ερωτηματολόγια, με αξιόπιστο τρόπο και διαφάνεια και να υπακούει στην πλειοψηφική άποψη των πολιτών.

Η τοπική αρχή μπορεί να το κάνει χωρίς δέσμευση αλλά συμβουλευτικά και η ίδια να σέβεται τον πολίτη χωρίς να χρειάζεται να της το υπαγορεύουν νόμοι ή το Σύνταγμα.

Δημήτρης Ηλιάκης

Κοινωνική πλατφόρμα

Κανένας πολίτης δεν αποδέχεται τουλάχιστον στις φιλικές του συζητήσεις ότι η ψήφος του είναι μία λευκή επιταγή διάρκειας 4 ετών, με την οποία ο εκλεκτός του μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, άσχετα με τι έχει υποσχεθεί, επικαλούμενος ότι δεν ήταν δυνατόν να κάνει κάτι άλλο (αυτά μπορούσε, αυτά έκανε) ή ότι ακολούθησε την γραμμή του κόμματος (γιατί δεν ψήφισε κατά συνείδηση αν και ο ψηφοφόρος του για την ηθική του και την συνέπειά του τον ψήφισε) κλπ.

Πέραν όμως των σχέσεων εκλογέως με εκλεγμένο, σημασία έχει ότι ο κάθε πολίτης για σημαντικά θέματα πρέπει να είναι παρών και να δημοσιεύει την άποψή του.

Έτσι δημιουργείται μία κοινωνική ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ στο INTERNET μέσα στην οποία τίθενται ερωτήματα για σημαντικά θέματα και ο κάθε πολίτης μπορεί να μπει ελεύθερα να καταγράψει την άποψη ή την πρότασή του.

Όπως παράδειγμα μπορεί να προτείνει υποψήφιος της αρεσκείας του στις εκλογές, ή να αναδείξει την άρνησή του για μία βίαιη στο περιβάλλον του παρέμβαση ή να απαιτήσει την δημιουργία κάποιας κοινωνικής υποδομής κλπ.

Όλες αυτές οι παρεμβάσεις των πολιτών επιβάλλεται να είναι αιτιολογημένες και το σημείο αυτό είναι το σημαντικό για να μπορεί να γίνει διάλογος με όποιες και από όποιους, διαφορετικές απόψεις. Μην μας κυριεύει η νοοτροπία ό,τι και αν πουμε και αν γράψουμε τίποτα δεν αλλάζει, γιατί άλλοι αποφασίζουν.

Ναι άλλοι αποφασίζουν, αλλά τελικά εμείς θα αποφασίσουμε γι' αυτούς.

Και εάν δεν τους λέμε τις αιτιολογημένες απόψεις μας κάνουν ό,τι θέλουν γιατί σιωπούμε και στις εκλογές δεν μπορούμε να τους πούμε τίποτα, οπότε το μόνο που μας μένει είναι να κατα-

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΘΟΤΗΤΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΝΑ ΣΤΕΡΕΙΣ
ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

πιούμε τα παράπονά μας και για να μην φανεί, τους καλοσωρίζουμε σχεδόν εορταστικά.

Σκεφτείτε λοιπόν ότι εμείς, ίσως και η παρέα μας, αλλά ίσως και η περισσότερη κοινωνία έγγραψε τις αιτιολογημένες απόψεις της στο INTERNET και δεν μας απάντησε ο εκλεκτός μας ή έκανε το αντίθετο.

Τι λέτε όταν ξαναδεί αυτός την κοινωνία δεν θα εξομολογηθεί με αιτιολόγηση για την θέση του; Δεν θα ξεμασκαρωθεί ή δεν θα μας πείσει;

Μήπως είναι έτσι καλλίτερο για όλους μας; Και προσέξτε. Είναι πολύ απλή η πλατφόρμα.

Εάν όποιος δεν γνωρίζει από κομπιούτερ ή το internet ας του γράψει το εγγονάκι του ή το παιδί του. Τόσο απλά και υπεύθυνα.

◀ «Όταν δεν έχεις ΓΝΩΣΗ, δεν δικαιούσε να έχεις ΓΝΩΜΗ».

Πλάτων

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

▶ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΠΟΛΙΤΗ-ΚΡΑΤΟΥΣ

Το Κράτος είναι ένας τεράστιος οργανισμός, οι υπηρεσίες του οποίου σε σημαντικό βαθμό εξαρτώνται από την συμπεριφορά και τις γνώσεις των υπαλλήλων του.

Οι αποφάσεις παλαιές και νέες της Βουλής (δηλαδή οι Νόμοι) και τα όποια Διοικητικά διατάγματα πρέπει οι υπάλληλοι να τα διοχετεύουν αυτούσια στους πολίτες χωρίς αλλοιώσεις ή πρόσθετες προσωπικές απαιτήσεις ή διευκολύνσεις.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΗΛΙΑΚΗ**

Ο πολίτης που λειτουργεί με ένα αίσθημα δικαίας αντιμετώπισής του πρέπει να μπορεί να συνειδητοποιεί, από πού πηγάζει η όποια συμπεριφορά του Δημοσίου απέναντί του και άμεσα το Κράτος να του έχει θεσμοθετήσει τρόπους με τους οποίους θα μπορεί να διαπιστώσει την πραγματικότητα.

Δύο είναι οι τρόποι.

Ένας είναι τα Διοικητικά Δικαστήρια που πρέπει να λειτουργούν και για διαφορές μεταξύ του Κράτους και των πολιτών.

Και Δεύτερον μία εξωδικαστική διαδικασία, η οποία δίνει το δικαίωμα στον κάθε πολίτη επώνυμο ή ανώνυμο να καταγγέλλει με σημείωμά του, το οποίο είτε το βάζει σε κουτί παραπόνων (που πρέπει να βρίσκεται σε κάθε υπηρεσία) ή το αναρτά σε ειδική ιστοσελίδα στο INTERNET.

Το σημαντικό των σημειωμάτων παραπόνων των πολιτών είναι ότι αυτά δεν θα συλλέγονται από τις

ίδιες υπηρεσίες στις οποίες είναι αναρτημένα τα κουτιά παραπόνων, αλλά από ειδική κοινωνική νέα υπηρεσία. Και λέμε κοινωνική γιατί δεν είναι σωστό τις δημόσιες υπηρεσίες να τις ελέγχει το ίδιο το Δημόσιο.

Είναι λοιπόν σωστό η υπηρεσία ελέγχου παραπόνων να ελέγχει με επιτροπές στις οποίες θα συμμετέχουν αντιπρόσωποι του Δημοσίου, της Πολιτείας και εκπρόσωποι επαγγελματικών φορέων.

Τα πορίσματα των κοινωνικών επιτροπών για τα παράπονα, πρέπει να ολοκληρώνονται σύντομο χρονικό ορίζοντα και να είναι τόσο ισχυρά, ώστε να επιβάλλουν σε ανωτέρους διοικητικούς υπαλλήλους του κάθε Υπουργείου, να αποκαθιστούν την κάθε άτοπη συμπεριφορά που αφορά τους πολίτες.

Πέραν από αυτά, τα πορίσματα, θα είναι ισχυρά κριτήρια για τις αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων, τα οποία με τον τρόπο αυτό λαμβάνουν υπ' όψιν τους σε κάθε απόφασή τους τους πολίτες και τους κοινωνικούς φορείς για κάθε καταγγελλόμενο θέμα, προσωπικό ή λειτουργικό, της όποιας υπηρεσίας.

Θωρούμε ότι ο βασικός στόχος είναι να δημιουργήσει το Κράτος ένα αμερόληπτο και ανεμπόδιο, αλλά και ANEΞΟΔΟ σε κάθε περίπτωση δρόμο για τον κάθε πολίτη, να μπορεί να δικαιωθεί ή να αποκαταστήσει κάθε έκνομη ή αντιλειτουργική ενέργεια της Δημόσιας Διοίκησης.

Όλες βέβαια οι διαδικασίες επιβάλλεται όχι μόνο να είναι ανέξοδες, αλλά να έχουν χρονικό όριο (άλλων να θεωρείται δικαιωμένος ο πολίτης) και ειδικά

ΕΙΜΑΙ ΨΕΥΤΗΣ, ΑΛΛΑ
ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ
ΚΛΕΦΤΗΣ... ΜΕ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ
ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ;

στις κοινωνικές επιτροπές ελέγχου των παραπόνων των πελατών, τα πρόσωπα που τις απαρτίζουν να εναλλάσσονται συχνά (ανά διατία).

Στόχος της κάθε ενέργειας της Δημόσιας Διοίκησης είναι η ικανοποίηση του πολίτη και όχι οι ευκολίες και το βόλεμα των Διοικούντων είτε είναι μόνιμοι του Δημοσίου είτε είναι εκλεγμένοι.

Αν οι πολίτες τα διεκδικούν δημόσια, δεν υπάρχει ηθικός αντίλογος.

ΑΤΥΠΕΣ ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ζούμε και γνωρίζουμε όλοι πως λειτουργεί το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα.

Δεν πρέπει να εκμηδενίζουμε τον τρόπο λειτουργίας του, αλλά έχουμε συνειδητοποιήσει επί δεκαετίες ότι ο τρόπος λειτουργίας των κομμάτων και ο τρόπος άσκησης της εξουσίας όλο και απομακρύνεται από τους πολίτες με αποτέλεσμα να μην συνειδητοποιούν οι εξουσιασμένοι τον καθημερινό σφυγμό της προσπάθειας δημιουργίας ή επιβίωσης των πολιτών και των επιχειρήσεών τους.

Από την άλλη πλευρά οι πολίτες αμφισβητούν τον τρόπο λειτουργίας των κομμάτων (καμία, υπεύθυνη επιτροπή τους για τέσσερα χρόνια, δεν επισκέπτεται τις τοπικές κοινωνίας σε ανοικτές συζητήσεις και όχι ομιλίες και όχι κομματικές) και αμφισβητούν και την ικανότητα των προσώπων, αλλά και την δυνατότητα και αποτελεσματικότητα που τους παρέχει το ίδιο το σύστημα που υπηρετούν και τέλος η αμφισβήτηση ξεκινά ότι οι εκλεγ-

μένοι δεν είναι επιλεγμένοι ή προτεινόμενοι από την ίδια την κοινωνία η οποία, όπως λέμε, γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα.

Επειδή πάντα ελπίζουμε στο ότι όλα καλλιτερεύουν, αποδεχόμαστε το σύστημα όπως λειτουργεί, αλλά αντιλαμβανόμαστε αν και δεν θέλουμε να παραδεχτούμε ότι τα πράγματα χειροτερεύουν.

Και δεν το παραδεχόμαστε γιατί δεν χειροτερεύουν τόσο γρήγορα, άρα όχι για μας, αλλά για το μέλλον. Δηλαδή τα παιδιά μας.

Αυτοί που συμμετέχουν στην διαχείριση του συστήματος είναι οι απόλυτα υπεύθυνοι. Διότι μέσα σε οποιοδήποτε σύστημα αν επικρατεί η δικαιοσύνη, η αξιοκρατία και η εντιμότητα στην καθημερινότητα, όλα καλλιτερεύουν.

Οι Διαχειριστές λοιπόν της εξουσίας, έχουν στόχο να ζουν εξουσιάζοντας και αν θέλουμε να τους κρίνουμε θετικά ως δεχτούμε ότι προσπαθούν για το καλλίτερο.

Στο σημείο ακριβώς αυτό αποτυγχάνουν οι προσπάθειές τους.

Διότι θέλοντας από την μία να εξουσιάζουν με ομάδες δικές τους πάντα μειώνουν, αδικούν και παραβλέπουν και δεν αναγνωρίζουν και δεν συνεργάζονται με τους υπόλοιπους πατριώτες μας, σε όποια διαφορετική κοινωνική ομάδα και εάν είναι ενταγμένος ή όχι.

Μόνο περιστασιακά και επιλεκτικά. Αυτό ποδοπατά ψυχικά, συναισθηματικά, όχι μόνο τον πολίτη, αλλά και την ύπαρξή του ως πατριώτη.

Γιατί επιτέλους πρέπει να αναγνωρίσουμε και να συνεργάζονται όλοι με τους ανιδιοτελείς, κοινωνικούς πατριώτες.

Οι πολιτικοί βουλευμένοι στο σύστημά τους δεν επιθυμούν αλλαγές με τις οποίες οι πολίτες θα αισθάνονται και θα είναι συνυπεύθυνοί τους.

Για να γίνουν έτσι όλοι οι πολίτες πιο ορεξάτοι, πιο υπεύθυνοι κοινωνικά, πιο ενεργητικοί για ένα καλλίτερο αύριο.

Εμείς οι πολίτες όμως ως κάνουμε ένα εύκολο μικρό βήμα για να κα-

ταγράψουμε ένα καινούργιο δρόμο που σταδιακά θα υποχρεωθούν να ακολουθήσουν τα κόμματα.

Ας καθιερώσουμε άτυπες προκριματικές εκλογές. Δηλαδή ως δημιουργήσουμε ιστοσελίδες στο INTERNET, στις οποίες ο καθένας επώνυμος προεκλογικά θα προτείνει, με αιτιολόγηση υποψήφιους για κάθε κόμμα, στην Περιφέρεια που ζει.

Μα θα μου πείτε και θα γίνει με αυτό; Θα γίνει κάτι σημαντικό.

Θα επιτύχουμε την Δημόσια συζήτηση, την σύγκριση προσώπων που υποδεικνύουν οι πολίτες με αυτά που υποδεικνύουν οι εξουσίες των κομμάτων και θα μπορούμε μέσα από τις άτυπες αυτές συζητήσεις να αξιολογούνται τα πρόσωπα, τα οποία θα διαχειρίζονται το μέλλον μας.

Και αν οι επιλογές των κομμάτων είναι επιτυχημένες θα είμαστε ευτυχείς, αν όμως δεν είναι θα ξεμπροστιάσουμε τα κόμματα με την ελπίδα να διορθωθούν.

Δημ. Ηλιάκης

ΠΟΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΕΟΠΥΥ

Οι υπηρεσίες που παρέχει στο πλαίσιο της προληπτικής ιατρικής, χωρίς συμμετοχή του δικαιούχου.

Με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση και τη λήψη μέτρων για την πρόληψη της εκδήλωσης ή την αποτροπή της εμφάνισης νοσηρών καταστάσεων, ο ΕΟΠΥΥ, υπό την ομπρέλα του οποίου λαμβάνουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη τουλάχιστον 10 εκατομμύρια Έλληνες παρέχει υπηρεσίες στο πλαίσιο της προληπτικής ιατρικής, χωρίς συμμετοχή του δικαιούχου.

Μάχη κατά του καρκίνου

Για την πρώιμη διάγνωση του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας παρέχεται τεστ PAP κάθε χρόνο σε όλες τις γυναίκες από την έναρξη της σεξουαλικά ενεργούς ζωής, ή ανίχνευση υψηλού κινδύνου τύπων HPV-DNA test κάθε πέντε χρόνια από την ηλικία των 21 ετών μέχρι την ηλικία των 60 ετών. Για την πρώιμη διάγνωση του καρκίνου του προστάτη έλεγχος προστατικού αντιγόνου (PSA) κάθε δύο χρόνια σε άνδρες άνω των 50 ετών και κάθε χρόνο σε άνδρες ηλικίας άνω των 60 και ως 80 ετών.

Για την πρώιμη διάγνωση του καρκίνου του παχέος εντέρου, μικροσκοπική εξέταση ανί-

χνευσης αιμοσφαιρίνης στα κόπρανα κάθε δύο χρόνια σε άνδρες και γυναίκες ηλικίας 50 έως 70 ετών και κολονοσκόπηση κάθε πέντε έτη σε άνδρες και γυναίκες ηλικίας 50 ετών και άνω ή κάθε έτος σε άνδρες και γυναίκες ηλικίας 40 ετών και άνω, εφόσον ανήκουν σε ομάδα υψηλού κινδύνου. Στην τελευταία περίπτωση απαιτείται παραπομπή ειδικού γιατρού.

Καρδιοπάθειες και σακχαρώδης διαβήτης

Για την πρόληψη των καρδιοπαθειών προβλέπονται εξετάσεις χοληστερόλης, ολικής και κλασμάτων υψηλής και χαμηλής πυκνότητας, καθώς και τριγλυκεριδίων, με σκοπό τη διάγνωση δυσλιπιδαιμιών, κάθε πέντε χρόνια σε άνδρες και γυναίκες από 15 έως 30 ετών και κάθε τρία χρόνια σε άνδρες και γυναίκες άνω των 30 ετών. Για την πρόληψη και διάγνωση του σακχαρώδους διαβήτη εξετάσεις γλυκόζης αίματος, γλυκοζυλιωμένης αιμοσφαιρίνης (HbA1c) και δοκιμασία ανοχής γλυκόζης κάθε πέντε χρόνια σε άνδρες και γυναίκες από 15 έως 50 ετών και κάθε τρία χρόνια σε άνδρες και γυναίκες άνω των 50 ετών. Επίσης, κάθε δύο χρόνια σε άτομα με υψηλό κίνδυνο εμφάνισης σακχαρώδους διαβήτη, όπως α) συγγενείς α' βαθμού με διαβήτη (κληρονομι-

κότητα), β) άτομα με BMI>30, γ) γυναίκες με πολυκυστικές ωθήκες, δ) γυναίκες με ιστορικό διαβήτη κύησης και ε) ασθενείς που πάσχουν από αρτηριακή υπέρταση και δυσλιπιδαιμία.

Η επίσκεψη στο γιατρό

Η ιατρική περίθαλψη περιλαμβάνει τη κλινική εξέταση στο ιατρείο ή στο σπίτι του δικαιούχου, από συμβεβλημένο γιατρό με τον ΕΟΠΥΥ, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο, χωρίς επιπλέον οικονομική επιβάρυνση.

Επίσης, περιλαμβάνει τις ιατρικές πράξεις που είναι αναγκαίες για τη διάγνωση και τη θεραπεία του ασθενούς, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ισχύουσα νομοθεσία.

Οι συμβεβλημένοι με τον ΕΟΠΥΥ γιατροί υποχρεούνται, πέραν της κλινικής εξέτασης του ασθενούς, να εκτελούν, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, τις κατά ειδικότητα ιατρικές πράξεις χωρίς επιβάρυνση του δικαιούχου ή του Οργανισμού.

Σε αυτή την περίπτωση οι συμβεβλημένοι με τον ΕΟΠΥΥ γιατροί δεν δικαιούνται να ζητήσουν επιπλέον αμοιβή από τον ασθενή, εκτός από την κατά περίπτωση νομοθετημένη συμμετοχή του ασθενούς.

Η ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ

Η πρόληψη σώζει ζωές και μειώνει τις δαπάνες για περίθαλψη. Το 70% της πρόωρης θνησιμότητας και νοσηρότητας θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Για κάθε ευρώ που δαπανάται στην πρόληψη εξοικονομούνται 5 ευρώ για περίθαλψη.

Στην Ελλάδα όμως η πρόληψη είναι ιδιαίτερα υποβαθμισμένη στις προτεραιότητες της πολιτείας, στην πρακτική των γιατρών και στη συνείδηση των πολιτών. Και κυρίως, είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα χωρίς οργανωμένη Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά κάθε συστήματος Υγείας και το προνομιακό πεδίο για την άσκηση της πρόληψης και της προαγωγής υγείας. Με αποτέλεσμα να χάνουμε κατά μέσο όρο 10 χρόνια από το προσδόκιμο ζωής μας. Αλλά ακόμη και όσοι ασχολούνται με την πρόληψη κάνουν συχνά το λάθος να ταυτίζουν την πρόληψη μόνο με τις προληπτικές εξετάσεις.

Πρωτογενής και δευτερογενής πρόληψη

Οι προληπτικές εξετάσεις συνιστούν τη δευτερογενή πρόληψη, προκειμένου να εντοπιστεί ένα νόσημα σε πρώιμο στάδιο, ώστε η θεραπευτική αγωγή να έχει μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας.

Πιο σημαντική όμως από τη δευτερογενή πρόληψη είναι η πρωτογενής, η οποία αποσκοπεί στην καταπολέμηση ή στον έλεγχο των παραγόντων-αιτιών που προκαλούν τη νόσο και τον πρόωρο θάνατο.

Οι πιο σημαντικοί από τους παράγοντες αυτούς είναι το κάπνισμα-ειδικά στην Ελλάδα-, η κακή διατροφή, η παχυσαρκία, η έλλειψη άσκησης, το στρες, η οδική ανευθυνότητα, η επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά, οι μειωμένοι εμβολιασμοί.

Και δυστυχώς στη χώρα μας η πρωτογενής πρόληψη είναι ακόμη πιο υποβαθμισμένη από τη δευτερογενή, παρά τα βήματα που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, με μεμονωμένα όμως προγράμ-

ματα και αποσπασματικές παρεμβάσεις.

Αλλά και σε ό,τι αφορά τις προληπτικές εξετάσεις, επικρατούν σύγχυση και άγνοια. Ο προσωπικός έλεγχος μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε σε ατομική βάση, το γνωστό check-up, είτε σε ομαδική.

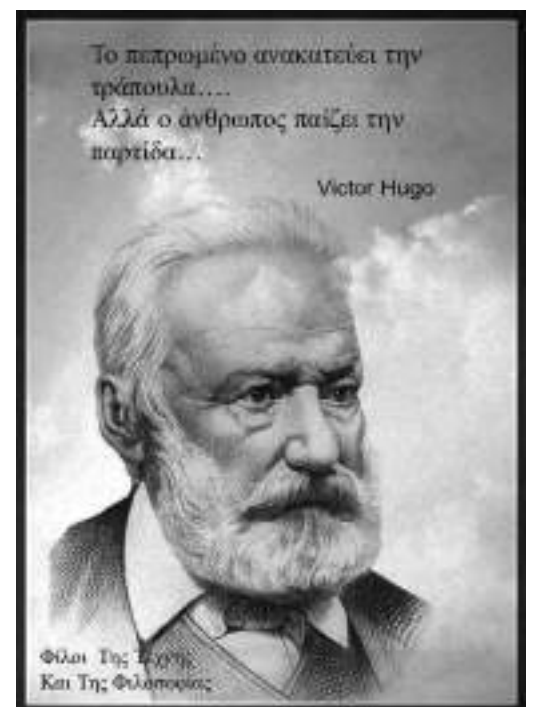
Στην πρώτη περίπτωση αποτελεί πρωτοβουλία του ίδιου του πολίτη να τις πραγματοποιήσει, είτε πρόκειται για προσωπική επιλογή είτε έπειτα από προτροπή του γιατρού του.

Συνήθως προσφέρεται η δυνατότητα κάλυψης του σχετικού κόστους από την ιδιωτική και σπανίως από την κοινωνική ασφάλιση, αλλά δεν είναι και λίγες οι περιπτώσεις που ο ίδιος ο πολίτης καταβάλλει όλο ή μέρος του κόστους.

Το check-up κατά κανόνα περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα εργαστηριακών εξετάσεων και ορισμένων ελέγχων.

Τα τελευταία χρόνια προσφέρονται και εξελιγμένες εξετάσεις. Πολλοί Έλληνες δεν πραγματοποιούν τις βασικές εξετάσεις, με αποτέλεσμα να διαπιστώνουμε ανεπίτρεπτα ποσοστά για ευρωπαϊκή χώρα, ιδιαίτερα στα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα, σύμφωνα και με τα ευρήματα των πανελλαδικών έρευνών υγείας.

Όσον αφορά την καταπολέμηση των παραγόντων- αιτιών που προκαλούν την νόσο και τον πρόωρο θάνατο (όπως μειωμένοι εμβολιασμοί, οδική ανευθυνότητα, κάπνισμα, κακή διατροφή, παχυσαρκία, κλπ) η αντιμετώπιση ή ελαχιστοποίηση αυτών των παραγόντων είναι πολιτική απόφαση να διαθέσει πρωταρχικά χρηματοδότηση αποτελεσματικών προγραμμάτων, τα οποία θα αποφέρουν τεράστια οφέλη ακόμα και σε οικονομικούς όρους. Υπό το πρίσμα αυτό είναι επιτακτική η ανάγκη για απευθείας μεταφορά πόρων π.χ. από την κατανάλωση επιβλαβών για την υγεία προϊόντων ή ακόμη

και από την επιβολή προστίμου για παραβίαση τέτοιων προγραμμάτων.

Παράλληλα να καθιερωθεί βιβλιário ή κάρτα υγείας κάθε πολίτη για να ενημερώνεται με τις υποχρεωτικές προληπτικές προχωρημένες για ένα σύνολο κινδύνων εξετάσεις, οι οποίες να παρέχονται δωρεάν και να είναι υποχρεωτικές για άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος ιδιωτικού ή δημόσιου φορέα ή αυτοαπασχολούμενου.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Τα κοινωνικά κινήματα μπορούν να γίνουν πολιτικά αποτελεσματικά μόνο στο μέτρο που προτείνουν και εργάζονται για την προώθηση εφικτών εναλλακτικών λύσεων έναντι της φιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Μια συνέντευξη στον Fabio Petito για το Re-Public

Από τη γέννηση στην ωριμότητα

Fabio Petito: Θα θέλατε να σχολιάσετε με συντομία τη γέννηση και ιστορία των νέων κοινωνικών κινήματων;

Samir Amin: Τα νέα κοινωνικά κινήματα αναδύθηκαν στη δεκαετία του '90 ως μια αμυντική αντίδραση στην επίθεση του νεοφιλελευθερισμού ενάντια στα δικαιώματα των λαών, ειδικότερα στην επίθεση κατά του κράτους πρόνοιας στη Δύση, την κρατική προστασία στο Νότο κλπ Είναι φυσιολογικό που τα κινήματα εμφανίστηκαν αρχικά με αμυντική γραμμή. Έπειτα συνειδητοποιήσαν σταδιακά πως από τη στιγμή που η πρόκληση ήταν παγκόσμια, έπρεπε να οργανωθούν επίσης σε παγκόσμια κλίμακα. Το 1997 ιδρύσαμε το Παγκόσμιο Εναλλακτικό Φόρουμ, το οποίο αποτελούσαν οργανώσεις από την Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική και την Ευρώπη. Το 1999 οργανώσαμε το πρώτο αντι-Νταβός στο Νταβός, που αποτέλεσε ένα μικρό επικοινωνιακό γεγονός. Λίγοι μόνο άνθρωποι ήταν παρόντες, αλλά εκπροσωπούσαν γύρω στα 50 μεγάλα συνδικάτα, αγρότες, γυναίκες και περιβαλλοντολογικές οργανώσεις.

Από τότε, τα κινήματα σημείωσαν προόδους.

Οικοδομώντας τη σύγκλιση μέσα στη διαφορετικότητα.

Samir Amin

Υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός οργανώσεων που έχουν ως στόχο την προώθηση θετικών εναλλακτικών προτάσεων. Αποκαλώ αυτή τη διαδικασία –και δεν είμαι ο μόνος– οικοδομώντας τη σύγκλιση μέσα στη διαφορετικότητα. Αυτό δεν σημαίνει ένα μοναδικό σύστημα κομμάτων ή ένα μοναδικό ιδεολογικό σύστημα. Είναι μια πολύπλοκη, ετερογενής διαδικασία που μπορεί να διευκολύνει την προώθηση εφικτών εναλλακτικών λύσεων έναντι της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

F.P.: Μπορούν τα κοινωνικά κινήματα να γίνουν παίκτες που θα επιφέρουν πραγματική αλλαγή στις παγκόσμιες πολιτικές;

S.A.: Νομίζω ότι έχουν γίνει ήδη, παρόλο που είναι ακόμη πολύ αδύναμα, στο πρώτο στάδιο της ανάπτυξής τους. Τα κοινωνικά κινήματα θα γίνουν σημαντικά μόνο όταν διατυπώσουν κι εργαστούν για την αναζήτηση πραγματικών εναλλακτικών λύσεων έναντι της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Αναφέρομαι σε εναλλακτικές στον πληθυντικό. Οι πρακτικές συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές από τη μια χώρα στην άλλη ή από τη μια περιοχή στην άλλη και κατά συνέπεια οι κοινωνικοί αγώνες πρέπει να δείχνουν ευαισθησία και να ανταποκρίνονται σε αυτές τις διαφορές.

F.P.: Οι παραδοσιακές πολιτικές των κομμάτων εξακολουθούν να αποτελούν το κυρίαρχο παιχνίδι στην πόλη;

S.A.: Δεν μπορούμε να αποφύγουμε τις πολιτικές και, επομένως, τα πολιτικά κόμματα. Αυτό δεν σημαίνει πως τα παραδοσιακά πολιτικά κόμματα αντα-

ποκρίνονται αποτελεσματικά στις προκλήσεις των σύγχρονων κοινωνικών μετασχηματισμών.

Για παράδειγμα, τα αντι-καπιταλιστικά κόμματα έκαναν την εμφάνισή τους στο τέλος του δέκατου ένατου αιώνα ως μια ειδική μορφή πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης: το κόμμα υποτίθεται ότι εκπροσωπούσε την ταξική πρωτοπορία, ανεξάρτητα αν ήταν σοσιαλδημοκρατικό, σοσιαλιστικό ή κομμουνιστικό κόμμα. Τα κόμματα αυτά ήταν επίσης οργανωμένα γύρω από μια σειρά προτύπων δράσης: απεργία, διαμαρτυρία, εκλογή, ακόμη κι επανάσταση ή απελευθερωτικός πόλεμος.

Οι κοινωνικές συνθήκες δεν είναι πλέον οι ίδιες. Ο καπιταλισμός έχει αλλάξει, επομένως και η οργάνωση της εργασίας έχει αλλάξει. Οφείλουμε να εφεύρουμε διαφορετικές μορφές οργάνωσης για τα κοινωνικά και τα πολιτικά κινήματα. Δεν κάνω διάκριση μεταξύ κοινωνικών και πολιτικών κινήματων: κατηγοριοποιώ κάτω απ' τον όρο κοινωνικά κινήματα όλα όσα απορρίπτουν την παρούσα οργάνωση της κοινωνίας και αγωνίζονται για αλλαγή.

F.P.: Είναι τα κοινωνικά κινήματα θεμελιώδη για την επίτευξη της παγκόσμιας δημοκρατίας;

S.A.: Τα κοινωνικά κινήματα αποτελούν σημαντικό εργαλείο για την πρόοδο της δημοκρατίας. Προτιμώ να χρησιμοποιώ τη λέξη εκδημοκρατισμός, που παραπέμπει σε μια διαδικασία χωρίς τέλος. Δεν μπορούμε να συρρικνώσουμε τη δημοκρατία σε πρότυπο. Η δημοκρατία αποτελεί προϊόν ενός συνεχούς αγώνα, στον οποίον μετέχουν ιδίως τα θύματα του συστήματος. Πρέπει να συνδέσουμε τη δημοκρατία με την έννοια της κοινωνικής πρόοδου. Η δημοκρατία χωρίς κοινωνική πρόοδο δεν γίνεται τελικά αποδεκτή απ' το λαό, χάνει τη νομιμότητά της. Γι' αυτό η σύνδεση της δημοκρατίας με νεοφιλελευθερισμούς όλων των ειδών έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο, έχει απειλήσει την ίδια τη δημοκρατία.

Τα Κοινωνικά Κινήματα στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης

Ποια πολιτικά υποκείμενα θα σηκώσουν το βάρος απέναντι στις ισχυρές δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης;

Το σημερινό διεθνές πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης και της έντονης επιθετικότητας του κεφαλαίου διαμορφώνει νέα πρωτόγνωρα στοιχεία στη δράση της πολιτικής και επομένως και στη δράση των κοινωνικών κινήματων. Η ανθρωπότητα βρίσκεται σε νέα φάση της ιστορίας της, που χαρακτηρίζεται κυρίως από την μερική υπέρβαση του έθνους – κράτους.

«Οι ισχυρότερες κεφαλαιοκρατικές χώρες γίνονται κράτη που παρασιτούν μέσω της εκμετάλλευσης της πλειονότητας των καταπιεσμένων και εξαρτημένων λαών, συγκροτούν πόλους μέσω περιφερειακών ολοκληρώσεων όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, που περικλείουν περιοχές, χώρες και πληθυσμούς «πολλών ταχυτήτων». Εδώ δεν πρόκειται για μια διαδικασία «αποεδαφικοποιημένης» περιφερειακής ή και πλανητικής ενοποίησης της ανθρωπότητας, ενός εθελούσιου καταμερισμού εργασίας, όπου όλοι λειτουργούν ως αλληλέγγυοι και ισότιμοι εταίροι με καθολική πρόσβαση σε ελευθέρως ρεόντα αγαθά, υπηρεσίες, πληροφορία, γνώση, επικοινωνία κ.ο.κ. Πρόκειται για μιαν άκρως αντιφατική διαδικασία «ενοποίησης» μέσω της επιβολής και ενίσχυσης περιφερειακών και παγκόσμιων όρων εκμετάλλευσης, μέσω της παγίωσης και επίταξης

Το πιο επικίνδυνο μεταφορικό μέσο της σύγχρονης εποχής είναι το καλάμι...

των ανισοτήτων και της ανισομέρειας, μέσω της υπερεκμετάλλευσης (δια της πολυδιάσπασης) του πόλου της εργασίας από το κεφάλαιο, μέσω της εδραίωσης και διάχυσης σχέσεων κυριαρχίας και υποταγής, δηλαδή μέσω του περαιτέρω διχασμού της ανθρωπότητας».

Αν λάβουμε, λοιπόν, υπόψη μας τις δυνάμεις που κινούν την ιστορία στην παγκόσμια σκηνή, τίθεται αυτονόητα ένα κρίσιμο ερώτημα. Ποιες είναι οι βασικές αιτίες της σημερινής δεινής θέσης της χώρας μας; Ήταν κυρίως οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τα κυβερνητικά κόμματα ή ήταν αιτίες που έδραζαν στις παραγωγικές δυνατότητες της Ελλάδας και στη θέση της σε ό,τι ονομάζουμε διεθνή καταμερισμό εργασίας;

Η θέση της χώρας μας και η σημερινή εικόνα της

Ευρώπης οφείλεται «στην αλληλεπίδραση αντικειμενικών διαδικασιών (που τέθηκαν σε κίνηση με την εγκαθίδρυση της οικονομίας της αγοράς δύο αιώνες πριν) και «υποκειμενικών» συνθηκών (που καθορίζονται ως το αποτέλεσμα της ταξικής πάλης ανάμεσα στις κυρίαρχες και στις εξουσιαζόμενες κοινωνικές ομάδες)». Αν οι διεθνείς μετασχηματισμοί υπερβαίνουν τη δύναμη των εθνών – κρατών, αν οι κυβερνήσεις έχουν όλο και πιο συμβολική εξουσία, τότε η όλη συζήτηση αποκτά άλλο χαρακτήρα. Σε μια τέτοια περίπτωση, η όλη πολιτική παρέμβαση δεν μπορεί παρά να έχει αναπόφευκτα υπερεθνικό κυρίως πεδίο δράσης, άλλως παίζουμε εν ου παικτοίς.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι τα κοινωνικά κινήματα ήδη μετασχηματίζονται και αναζητούν νέους τρόπους δράσης. Αλλά αρκούν τα συλλαλητήρια και τα διάφορα fora, για να αντιμετωπίσουν το όλο σύμπλεγμα της παγκοσμιοποίησης; Σαφώς και όχι και αυτό ανεξάρτητα από το αν τα κινήματα είναι αντι-συστημικά ή όχι, ανεξάρτητα αν έχουν ριζοσπαστικό λόγο ή όχι. Γιατί δεν απαντιέται το κύριο ερώτημα: Ποια πολιτικά υποκείμενα θα σηκώσουν το βάρος απέναντι στις ισχυρές δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης; Τα μεν κομμουνιστικά κόμματα της Ευρώπης είναι «ξεδοντισμένα» και πάντως δεν φαίνεται να αποτελούν κανένα αντίπαλο δέος για αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών.

Η Κίνα και ο κόσμος

Υπήρξαν φορές στην ιστορία της Κίνας που η χώρα υπήρξε εντελώς απομονωμένη. Σήμερα αυτό δεν ισχύει. Μακριά από τις ακτές, στις πόλεις της ενδοχώρας δεν είχαμε καμία δυσκολία να βρούμε κόκα-κόλα McDonald's, μπιλιάρδα και ίντερνετ καφέ. Στη Σαγκάη ήταν σχεδόν αδύνατο να ξεφύγουμε από γνωστές μάρκες.

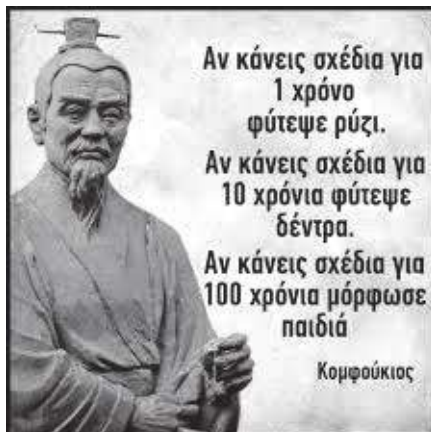
Οποιοσδήποτε είχε επισκεφθεί την Κίνα στις αρχές της δεκαετίας του 1990 θα μπορούσε να σας πει ότι όλα αυτά είναι πολύ καινούργια. Πράγματι, αυτή δεν είναι ψεύτικη εντύπωση: τα στατιστικά δείχνουν το ίδιο. Γύρω στο 1990, η Κίνα ήταν μικρό ψάρι στο παγκόσμιο εμπόριο. Οι εξαγωγές των Ηνωμένων Πολιτειών και της Γερμανίας ήταν σχεδόν δέκα φορές περισσότερες. Αλλά το 2009, η Κίνα έγινε ο μεγαλύτερος εξαγωγέας του κόσμου: είναι επίσης ο δεύτερος μεγαλύτερος εισαγωγέας. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Η θεαματική είσοδος της Κίνας στην παγκόσμια εμπορική σκηνή ήταν μία από τις τελευταίες πράξεις της οικονομικής μεταρρύθμισης της.

Γιατί η Κίνα χρειαζόταν τον υπόλοιπο κόσμο; Μια χώρα με πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους φαίνεται να είναι σε καλύτερη θέση από τις περισσότερες άλλες ώστε να είναι αυτόνομη. Αλλά το 1978 η οικονομία της Κίνας ήταν ακόμη πολύ μικρή – μικρότερη από εκείνη του Βελγίου – και οι μεταρρυθμιστές κατάλαβαν ότι η συνεργασία με τον υπόλοιπο κόσμο θα μπορούσε να βοηθήσει. Υπήρχαν τρία πλεονεκτήματα. Πρώτον, μπορούσε να μπει στις παγκόσμιες αγορές με αγαθά που απαιτούσαν εργατικά χέρια: παιχνίδια, παπούτσια και ρούχα. Δεύτερον, το ξένο συνάλλαγμα που θα έφερναν αυτές οι εξαγωγές θα μπορούσε να δαπανηθεί σε πρώτες ύλες και νέα τεχνολογία για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Τέλος, προσκαλώντας ξένους επενδυτές, οι Κινέζοι θα μπορούσαν να μάθουν σύγχρονες τεχνικές παραγωγής και διοίκησης επιχειρήσεων από αυτούς – πολύ σημαντικές για μια χώρα που υπήρξε κομμουνιστική επί δεκαετίες. Το 2009, η Κίνα και το Χονγκ Κονγκ κατάφεραν να προσελκύσουν το 40% σχεδόν όλων των άμεσων ξένων επενδύσεων στις αναπτυσσόμενες χώρες του κόσμου.

Αμερικανικές και ιαπωνικές επιχειρήσεις έκαναν επενδύσεις στις μεταφορές και τα ηλεκτρονικά, μετατρέποντας την Κίνα σε κατασκευαστή υψηλής τεχνολογίας. Μπορείτε να δείτε το αποτέλεσμα αυτών των επενδύσεων στα στατιστικά στοιχεία: περισσότερες από τις μισές συσκευές αναπαραγωγής DVD και τις ψηφιακές κάμερες κατασκευάζονται πλέον στην Κίνα. Μπορείτε να δείτε επίσης το ίδιο αποτέλεσμα τριγυρνώντας στη χώρα. Ενώ καθόμασταν στο λεωφορείο, οι άνθρωποι γύρω μας μιλούσαν για μαραφέτια υψηλής τεχνολογίας που δεν είχα δει ποτέ πριν και τα οποία έφτασαν στη χώρα μου μετά από μήνες. Οι ξένοι επενδυτές που έκαναν εφικτή την τεχνολογία ελπίζουν σε μια καλή απόδοση των επενδύσεων τους, αλλά είναι προφανές ότι μεγάλο μέρος των χρημάτων παραμένει στους Κινέζους καταναλωτές.

Οι ξένες επενδύσεις υπήρξαν σημαντικός παράγοντας για τη διατήρηση της συνέχειας των μεταρρυθμίσεων στην Κίνα. Οι ξένες επιχειρήσεις όχι μόνο έφεραν κεφάλαια και εξειδίκευση και σχέσεις με την παγκόσμια οικονομία,

αλλά συνέχισαν επίσης την ανταγωνιστική διαδικασία των προηγούμενων μεταρρυθμίσεων με τον ανταγωνισμό τους με τις εγχώριες κινεζικές επιχειρήσεις, οδηγώντας τις στο να συνεχίσουν τη βελτίωση της αποδοτικότητας τους.

Αν οι ξένες επενδύσεις είναι τέτοιο θείο δώρο για την οικονομία, πως το έκανε η Κίνα; Έχει και η τύχη το δικό της ρόλο. Οι Κινέζοι είχαν μια μεγάλη και γρήγορα αναπτυσσόμενη εσωτερική αγορά, η οποία είναι πάντα ελκυστική στους ξένους επενδυτές. Αλλά σίγουρα δεν ήταν τυχαία η δέσμευση των Κινέζων στην εκπαίδευση – μια καλή κληρονομιά της κομμουνιστικής εποχής – πράγμα που σήμαινε ότι μέχρι το 1978 υπήρχε τεράστιο πλήθος εξειδικευμένων και παραγωγικών εργαζομένων, που περίμεναν να πλημμυρίσουν την οικονομία μόλις έσπαζαν οι φραγμοί της κεντρικά κατευθυνόμενης οικονομίας.

Η Κίνα είχε και άλλα φυσικά πλεονεκτήματα. Η συχνά επίπονη διαδικασία εμπλοκής με τη διεθνή οικονομία εξομαλύνθηκε και έγινε πιο ομαλή λόγω των δεσμών της ηπειρωτικής Κίνας με το Χονγκ Κονγκ και την Ταϊβάν. Και τα δύο κρατίδια ήταν πετυχημένες και διεθνώς ολοκληρωμένες οικονομίες την εποχή που η Κίνα ήταν εντελώς απομονωμένη από τις παγκόσμιες αγορές και, παρά τα διαφορετικά οικονομικά συστήματα, υπήρχαν στενοί οικογενειακοί και φιλικό δεσμοί μεταξύ επιχειρηματιών στις τρεις οικονομίες. Αυτοί οι κοινωνικοί δεσμοί βοήθησαν στην αντιστάθμιση των προβλημάτων του νομικού συστήματος της Κίνας στα πρώτα χρόνια των μεταρρυθμίσεων. Η Κίνα προσπαθούσε (και ακόμη προσπαθεί) να βελτιώσει το εμπορικό πλαίσιο για τα δικαιώματα της ιδιοκτησίας και τη νομοθεσία για τις συμβάσεις, που χρειάζεται κάθε πετυχημένη οικονομία. Χωρίς ένα τέτοιο πλαίσιο είναι δύσκολο να υπάρξει επιχειρηματική εμπιστοσύνη. Πως μπορείς να είσαι σίγουρος ότι δεν θα σε εξαπατήσουν οι εμπορικοί σου εταίροι; Πως μπορείς να νιώθεις ασφαλής αν οι τοπικοί κρατικοί αξιωματούχοι μπορούν να κατάσχουν τα κέρδη ή την ιδιοκτησία σου;

Σε αυτή την περίπτωση, ήταν ασφαλώς ελκυστική. Υπήρχε τέλεια ταύτιση μεταξύ της Κίνας και του Κονγκ Κονγκ. Κινεζικές επιχειρήσεις που παρήγαγαν φθηνά αγαθά, αλλά δεν ήταν συνηθισμένες σε διεθνείς συμφωνίες εκμεταλλεύθηκαν την πείρα των εμπόρων του Χονγκ Κονγκ. Οι κινεζικές εξαγωγές στο Χονγκ Κονγκ αυξήθηκαν θεαματικά κατά τη δεκαετία του 1980, και το Χονγκ Κονγκ επανεξήγαγε αυτά τα αγαθά στον υπόλοιπο κόσμο. Η Ταϊβάν πήρε κι αυτή μέρος

στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Όπως παρατήρησε εκείνη την εποχή ο οικονομολόγος Dwight Perkins, «τα εξαιρετικά ταλέντα του Χονγκ Κονγκ και της Ταϊβάν στο μάρκετινγκ συνδυάστηκαν στενά με την παραγωγική ικανότητα της ηπειρωτικής χώρας».

Από την άλλη, η Κίνα εργαζόταν σκληρά για να προσελκύσει ξένους επενδυτές και να εκμεταλλευθεί στο έπακρο τις σχέσεις με το Χονγκ Κονγκ και τους άλλους γείτονες της. Το σχέδιο ήταν να δημιουργήσει «ειδικές οικονομικές ζώνες», στις οποίες δεν θα εφαρμόζονταν οι κανόνες της κεντρικά κατευθυνόμενης οικονομίας για τους ξένους επενδυτές.

Ταυτόχρονα, η υποδομή των ειδικών οικονομικών ζωνών θα μπορούσε να βελτιωθεί γρήγορα. Αυτή η μέθοδος συμπλήρωσε τέλεια τις σχέσεις της Κίνας με το Χονγκ Κονγκ, το Μακάο και την Ταϊβάν: οι ζώνες βρίσκονταν αποκλειστικά στην επαρχία Guandong δίπλα στο Χονγκ Κονγκ και το Μακάο, καθώς και στη Fujian κοντά στην Ταϊβάν. Πάνω από τις μισές από το σύνολο των επενδύσεων στην Κίνα το 1990 προήλθαν από το μικρό Χονγκ Κονγκ, ενώ η Ιαπωνία και οι Ηνωμένες Πολιτείες μαζί επένδυσαν μόνο το ένα τέταρτο. Η πόλη του Shenzhen στα σύνορα με το Χονγκ Κονγκ, ήταν ένα χωριό ψαράδων το 1980 όταν εντάχθηκε στην ειδική οικονομική ζώνη.

Είκοσι χρόνια αργότερα, οι κατασκευαστές κτιρίων γκρέμιζαν τους μικρούς ουρανοξύστες για να αρχίσουν να κτίζουν μεγαλύτερους. Οι Κινέζοι λένε: «Θα νομίζετε ότι είστε πλούσιος μέχρι να πατήσετε το πόδι σας στο Shenzhen».

Παρότι οι ειδικές οικονομικές ζώνες ήταν άδικες και αυθαίρετες, πέτυχαν να προσελκύσουν επενδυτές χωρίς να κάνουν άνω-κάτω ολόκληρη την ηπειρωτική Κίνα. Αποτέλεσαν επίσης τη βάση για την επέκταση των μεταρρυθμίσεων. Κάθε φορά που οι κανόνες για τις ξένες επιχειρήσεις φαινόταν να λειτουργούν καλά, οι διοικητές άρχιζαν να τους εφαρμόζουν και στις εγχώριες επιχειρήσεις που λειτουργούσαν μέσα στις ζώνες. Οι άδικοι και περιεργόι κανόνες διρθωνόνταν καθώς οι ξένοι επενδυτές διαμαρτύρονταν για οποιοσδήποτε ειδικές χάρες στις εγχώριες επιχειρήσεις, ενώ οι τελευταίες παρέκαμπταν τις ειδικές χάρες προς τις ξένες επιχειρήσεις ξεπλένοντας τα χρήματα τους μέσω του Χονγκ Κονγκ και φέρνοντας τα πίσω ως «ξένες επενδύσεις».

Όσον αφορά το υπόλοιπο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων στην Κίνα, οι καλές πολιτικές αντιγράφονταν και οι ανόητες εγκαταλείπονταν γρήγορα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι να εξασφαλιστεί ότι η εποχή μας δεν θα βιώσει τη γήρανση της κοινωνίας ως ένα φορτίο, αλλά ως μια προστιθέμενη αξία, ως μια ευκαιρία για την ανάπτυξη, μέσω μιας δραστήριας τρίτης ηλικίας.

Με άλλα λόγια, η πρόκληση είναι να βοηθήσουμε να χτιστεί μια κοινωνία φιλική σε όλες τις ηλικίες.

Η τάση που επικρατεί σήμερα είναι να ενθαρρυνθούν οι κυβερνήσεις να αναθεωρήσουν τις πολιτικές τους ώστε να εξασφαλιστεί η ηλικιακή δικαιοσύνη και να προωθηθεί η ιδέα της αμοιβαίας υποστήριξης και αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, ως βασικά στοιχεία της κοινωνικής ανάπτυξης. Μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε ότι θα οικοδομήσουμε μια υγιή κοινωνία για όλες τις ηλικίες.

Με ποιους συγκεκριμένους τρόπους θα καταφέρομε να πληρωθούν οι συντάξεις στις επόμενες φουρνιές συνταξιούχων και να αποφύγουμε έτσι τον «πόλεμο» μεταξύ των γενεών; Έχουν αρχίσει να διατυπώνονται διάφορες απόψεις. Μια απ' αυτές είναι η δημιουργία ενός νέου οικονομικού μοντέλου που θα στηρίζεται στην καινοτομία, την επιχειρηματικότητα με την κρατική στήριξη, την ανοικτότητα και την ανεκτικότητα.. Ένα τέτοιο οικονομικό μοντέλο μπορεί να εφαρμοστεί και σε μικρές χώρες όπως η Ελλάδα και να δώσει τους αναγκαίους πόρους για να μην καταρρεύσει η κοινωνική ασφάλιση η οποία σήμερα έχει μια βόμβα στα θεμέλια της έτοιμη να σκάσει.

ΕΜΜ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, ΙΑΤΡΟΣ

Σκέψεις και θέσεις μπροστά στην ώριμη ηλικία

Αν εξαιρέσουμε τη ληξιαρχική ημερομηνία γέννησης ενός ανθρώπου, η πραγματική του ηλικία είναι κάτι που δεν προσδιορίζεται εύκολα. Όσο κρατιέται ζωντανός, δραστήριος, με ενδιαφέρον και ενδιαφέροντα για τη ζωή και τον διπλανό του, παραμένει μέσα του νέος.

Ένα κρυμμένο κομμάτι εφηβείας μέσα μας, μας κρατά συνδεδεμένους με το σφριγηλό κομμάτι της ζωής.

Ο ηλικιωμένος άνθρωπος είναι ο βασιλιάς του παρελθόντος του, ο νικητής της ζωής. Ταυτίζεται σε υπερβολικό βαθμό, με βιώματα, εμπειρίες, ψυχισμό.

Προς θεού, μην ξεγράφετε τους ηλικιωμένους. Όχι μόνο είναι ικανοί για πράγματα που δεν μπορούν να κάνουν οι νέοι, αλλά σε λίγα χρόνια θα είναι η κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη! Η σύγκρουση των γενεών προμηνύεται σφοδρή και η έκβαση της αβέβαιη.

Φαίνεται πως τα γηρατειά στην πραγματικότητα είναι η υποδούλωση μιας ψυχής που θέλει να ζήσει, να ονειρευτεί, να εκφραστεί και που εμποδίζεται από το κουραμένο κα γερασμένο σώμα. Προσπάθησα να δώσω ένα κεντρικό μήνυμα, πως οι ηλικιωμένοι δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν μια ξεχωριστή πληθυσμιακή ομάδα, αλλά να μένουν ενταγμένοι στο κοινωνικό σύνολο, καθώς αποτελούν πηγή αξιών, εμπειριών και πολιτιστικού πλούτου για την κοινωνία μας.

Για να μην περιθωριοποιηθούν οι ηλικιωμένοι είναι ανάγκη να μένουν στο οικείο περιβάλλον και να αποφύγουν τον ιδρυματισμό.

Το μεγάλο μυστικό της επίλυσης του ασφαλιστικού

ΓΝΩΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΙΜΗ ΗΛΙΚΙΑ

– Μην ξεγράφετε τους ηλικιωμένους. Όχι μόνο είναι ικανοί για πράγματα που δεν μπορούν να κάνουν οι νέοι, αλλά σε λίγα χρόνια θα είναι η κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη.

– Η τρίτη ηλικία είναι η ωραιότερη, το λέω στα 88 μου. Ο τρόπος για να φτάσεις ως αυτή καλά και ήρεμα είναι να την προετοιμάζεις από νέος.

βρίσκεται έξω από αυτό. Όταν σχεδιάζω το μέλλον με την υπόθεση ότι τα εργατικά χέρια θα είναι σχετικά λίγα τότε μόνο μία σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας μπορεί να παράγει τον αναγκαίο κοινωνικό πλούτο, ο οποίος θα επαρκεί για όλες τις γενιές, συνταξιούχους και εργαζόμενους. Συνεπώς το μεγάλο μυστικό βρίσκεται στην εκπαίδευση, στην έρευνα, στην καινοτομία. Καινοτομία, είναι η κρίσιμη έννοια, το ζητούμενο στις γερασμένες αλλά μορφωμένες κοινωνίες της Ευρώπης. Είναι η λύση για να υπερβούμε το χάσμα των γενεών, για να δημιουργήσουμε μια κοινωνία όλων των ηλικιών.

Η επιμήκυνση του εργασιακού βίου, που έχει ως αποτέλεσμα τη συμμετοχή των εκ-

προσώπων της τρίτης ηλικίας στην παραγωγική διαδικασία, δεν έχει μόνο οικονομική διάσταση. Πολλοί υποστηρίζουν ότι με την επιμήκυνση του εργασιακού βίου θα ανακουφιστούν δημοσιονομικά τα ασφαλιστικά ταμεία έτσι ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των παροχών που έχουν να καλύψουν.

Η τρίτη ηλικία διαθέτει συσσωρευμένη την εμπειρία της ζωής και αυτήν την εμπειρία δεν μπορούμε να την αποτιμούμε μόνο οικονομικά.

Αποτελεί ένα κοινωνικό κεφάλαιο στο οποίο μπορούμε να επενδύσουμε για να δημιουργήσουμε μια κοινωνία συνοχής, όπου όλοι, με τις εμπειρίες τους, έχουν θέση και ρόλο.

ΕΜΜ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, ΙΑΤΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΓΙΑΤΙ ΙΔΡΥΘΗΚΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ
3. ΑΓΟΡΑ	ΜΕΓΕΝΘΥΣΕΙΣ - ΑΠΟΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 7.600 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 7.550 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουπάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης, τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Κάνταρος, Σταθμός ΚΤΕΛ
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιόχωρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Διοκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου, Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου